

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 10/2013

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 07.03.2018. ГОДИНЕ

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА одржаног дана 07. марта 2018. године**

Председник већа: 07.03.2018. година.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине, К-По₂ број 10/13, против оптужених Гавриловић Павла и Козлина Рајка, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, КТО број 7/13 од 04.11.2013. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић са тужилачким сарадником? Изволите, представите се.

Сарадник Тужилаштва за ратне злочине: Милош Граховац.

Председник већа: Милошем Граховцем.

Присутни оптужени:

Гавриловић Павле и Козлина Рајко.

Браниоци оптужених:

-за оптуженог Павла Гавриловића, адвокат?

Адвокат Бобан Митровски: Адвокат Бобан Митровски, по пуномоћју у списима.

Председник већа: По пуномоћју у списима. Митровски, колико сте Ви година адвокат?

Адвокат Бобан Митровски: Једанаест.

Председник већа: Добро. Могу да видим легитимацију? Од 2003.године.

Адвокат Бобан Митровски: Више.

Председник већа: Више? Добро. Ви сте?

Адвокат Никола Ханжек: Поштована судија, добар дан, адвокат Ханжек Никола, за окривљеног Павла Гавриловића и Рајка Козлину. Предао бих Вам пуномоћје за заступање.

Председник већа: Колико сте Ви дуго адвокат?

Адвокат Никола Ханжек: Од прошлог понедељка.

Председник већа: Добро. У Закону о кривичном поступку, извршена је измена, али у Закону о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, прописано је да се по службеној дужности може поставити бранилац који има најмање десет година адвокатске праксе. Ви сте адвокат, Ђуро Чепић је Вама дао, добро. Он је ангажовани бранилац, тако да имајући у виду да Закон не прописује за ангажоване браниоце лимит, ми тако тумачимо, у том случају бисте могли да заступате, али не бисте могли да budete постављени за браниоца по службеној дужности.

Присутан бранилац оптуженог Павла Гавриловића и Козлина Рајка, адвокат Никола Ханжек, по заменичком пуномоћју. Је ли Вам ово заменичко пуномоћје, не.

Адвокат Никола Ханжек: То је пуномоћје за заступање.

Председник већа: По пуномоћју оптужених Павла Гавриловића и Рајка Козлине. А шта је ово, отказ пуномоћја?

Адвокат Никола Ханжек: Управо то сам хтео да објасним. Значи, на прошлом рочишту сам предао пуномоћје за заступање адвокатице Снежане Пушић. Имајући у виду да је одредбама ЗКП предвиђено да највише пет бранилаца може фигурирати за једног окривљеног, да не бисмо имали проблем и због прерасподеле посла у нашој канцеларији, колегиница Пушић ће отказати пуномоћје обојици окривљених.

Председник већа: Добро.

Констатује се да бранилац оптужених Гавриловић Павла и Козлина Рајка, адвокат Никола Ханжек суду доставља отказ пуномоћја адвоката Снежане Пушић од 07.03.2018. године, те се пуномоћје и отказ пуномоћја здружују спису.

Изволите Вашу адвокатску легитимацију.

Присутан пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић.

Да ли је присутан сведок оштећени Беким Гаши, који присуствује претресима? Могу само да чујем. У публици, јесте и присутан је са сведоком оштећеним Бекимом Гашијем судски тумач Сандра Недимовић.

Ми имамо извештај да су од позваних сведока, **приступили сведоци:** Зоран Ђокић, Марјан Ванчевски, Саша Николић и Радивоје Мирковић.

Радивоје Мирковић је изјавио да је болестан и захтева да буде први испитан. Ја се надам да нема никаквих проблема да он буде први испитан.

Да ли је приступио сведок Радиша Стојановић? Приступио је и сведок Радиша Стојановић. Добро.

У публици присутна су лица: Боровњак Војо, Брковић Дамјан, Дранцоли Дијана, Гаши Беким, то је сведок оштећени, Кљаић Марина, Поповић Божо, Станојевић Ненад, Томић Борјан, Трифуновић Дарко.

Ми имамо испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса. Да ли сте сагласни да одржимо главни претрес?

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се на сагласан предлог странака, главни претрес **ОДРЖИ**.

НАСТАВЉА СЕ главни претрес прекинут дана 17.01.2018. године у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Констатује се да преводилац судски тумач обавља превођење тока главног претреса са српског на албански језик сведоку оштећеном Гаши Бекиму.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Радивоја Мирковића.

Позваћете сведока Радивоја Мирковића.

Испитивање сведока Радивоја Мирковића

Мирковићу, Вама није добро, Ви сте то већ рекли, да ли Вас прегледао лекар, пошто Вам је било јако лоше?

Сведок Радивоје Мирковић: Није.

Председник већа: Није? После овог претреса, Служба овог суда одвешће Вас код лекара, уколико могу да Вам пруже неопходну помоћ, пошто долазите из Црне Горе. Да ли Вам је неопходно да добијете столицу да седнете, док дајете свој исказ?

Сведок Радивоје Мирковић: Па, да.

Председник већа: Да ли сте способни, имајући у виду Ваше здравствено стање на данашњем претресу, да се изјасните?

Сведок Радивоје Мирковић: Богами здравствено тешко, али како Ви одлучите год.

Председник већа: Молим?

Сведок Радивоје Мирковић: Тешко сам здравствено способан да дам исказ данас, али...

Председник већа: Добро, реците нам, ми смо чули да имате прехладу, је ли тако?

Сведок Радивоје Мирковић: Јесте имам 39 са 8, кренуо сам са температуром, примио сам двије инекције синоћ, али сам кренуо да дођем. Мислио сам биће ми боље, имао сам сву ноћ грозницу и данас повраћање, ево и овде док сам био и...

Председник већа: Да ли можете да се сконцентришете да дате Ваш исказ?

Сведок Радивоје Мирковић: Па, зато ми је мало, знате како је.

Председник већа: Ово Вас питам, сигурно не бих инсистирала да будете саслушани, али ово Вас питам са разлога, што ми Вас позивамо већ две и по године, а можда и више.

Сведок Радивоје Мирковић: Знам.

Председник већа: И нисмо могли да обезбедимо Ваше присуство, или није могао да Вам се достави позив на адресе којима смо ми располагали, које имамо у спису, иако се Ваше адресе нису мењале, ми смо добијали обавештења да сте одсељени, да сте одсутни са те адресе, јер се налазите негде на раду, затим смо добијали обавештење да сте непознати, добијали смо обавештење да сте одсељени, а након тога, био Вам је уручен позив на те адресе, више пута сте позивали суд, са образложењем да нисте у могућности да приступите, иако сте рекли да ћете приступити и све је то разлог због чега ја инсистирам, иако ми је јасно у каквом сте стању, уколико сте у могућности да Вас сада испитамо. Али, наравно, нећемо Вас испитати, уколико Ви нисте у стању да дате Ваш исказ.

Сведок Радивоје Мирковић: Кад год Ви кажете, ја ћу да дођем, само ако будем у стању нормалном да могу да дам исказ. Сада се баш не осећам баш добро.

Председник већа: Позивам заменика тужиоца за ратне злочине да се изјасни, у односу на околност испитивања сведока Радивоја Мирковића на данашњем претресу, имајући у виду изјашњење сведока.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Могу да се обратим сведоку или?

Председник већа: Ја сам Вас позвала да се изјасните, дакле, обраћате се суду и свима нама.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја бих питао, ја сам, мој колега је Вас саслушавао прошли пут и то је трајало неких педесетак минута. Ја не знам колико ће данас то трајати. Ја не верујем да ће трајати дуже. Да ли можете да издржите тих сат времена?

Сведок Радивоје Мирковић: Па, тешко.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако би сели, ако би, не знам, ако хоћете, не знам.

Председник већа: Тужиоче, па већ сам питала, да ли је потребно да седне. Он се изјаснио детаљно и јасно. Дакле, да чујем Ваш предлог у односу на даљи ток овог главног претреса?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, судија, Ви водите поступак, али овај, ако сведок одбија да да исказ, ја не могу на силу да га натерам. Ја сам покушао да га питам да ли може, он је одбио.

Председник већа: Добро, зато и питам. Дакле, Ви сте сагласни са тиме, имајући у виду здравствено стање сведока, да сведок не буде због свог здравственог стања, данас испитан, него да буде испитан на неком од наредних претреса?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ево, ја бих предложио, пошто имамо већ заказаних онај следећи термин, да Ви њему данас саопштите термин. Ако треба да му се, не знам шта су проблеми, да ли је финансијски да му се плати карта за следећи пут, ако то може данас све да се уради?

Председник већа: Сваки беспотребни трошак је супротан начелу економичности поступка. Али, у оваквој ситуацији, то је заиста оправдано. Ми смо наредни претрес заказали за 20. март 2018. године у 14,30 часова. Да ли сте Ви у могућности тада да приступите на претрес? Нећемо Вам слати позив. Значи, 20. март у 14,30 часова, то је уторак.

Сведок Радивоје Мирковић: Никакав није проблем.

Председник већа: Није проблем тада да приступите?

Сведок Радивоје Мирковић: Сигурно бих више волео да завршим, него да се малтретирам. Не бих прелазио оволико пут, да сам мислио заиста, али.

Председник већа: Не, ја сам обавештена од Службе да Вам је било јако лоше и да сте повраћали, пре него што сте сишли у судницу. И наравно да у таквим околностима нико нема права да Вас саслушава. Само да констатујемо.

Констатује се да је идентитет сведока утврђен увидом у личну карту број 142447419 издату дана 11.06.2016. године од ПЈ Никшић.

Изволите Вашу личну карту.

Констатује се да сведок Радивој Мирковић изјављује да се не осећа добро, да је болестан и да није у могућности због здравственог стања, да даје исказ на данашњем претресу.

Констатује се да је председник већа претходно од Службе за подршку и помоћ оштећенима и сведоцима овога суда обавештена да је сведок Радивој Мирковић по доласку, обавестио Службу да се не осећа добро, да је повраћао.

Ја ћу Вас сада упутити у Службу где сте били за помоћ и подршку. И они ће Вас упутити по договору са мном, код лекара који ће Вам пружити неопходну медицинску помоћ.

Констатује се да сведок изјављује, а претходно упозорен, да у претходном периоду од почетка главног претреса, суд није био у могућности да обезбеди његово присуство на главном претресу, да ће бити у могућности да приступи на заказани главни претрес дана 20.03.2018. године у 14,30 часова, да након што му је саопштен дан и час одржавања наредног главног претреса, изјављује да ће приступити на главни претрес дана 20.03.2018. године у 14,30 часова, заказан у судници број 1.

Можете сада да се удаљите. Обратите се Служби за помоћ и подршку. Само да Вас питам за ове трошкове, што сте доставили суду, то су трошкови, Ви тражите за гориво 10 еура, што је динарска противвредност 177,00 динара, приложили сте аутобуску карту од Бара до Београда у једном правцу 26,00 еура, што је противвредност 3.060,00 динара, дошли сте таксијем који сте платили 350,00 динара од београдске Аутобуске станице, нисте узели рачун и укупно на име трошкова тражите износ од 9.174,00 динара. То су трошкови. Како сте планирали да се вратите назад до Бара?

Сведок Радивоје Мирковић: Аутобусом.

Председник већа: Аутобусом, добро. Данас?

Сведок Радивоје Мирковић: Да.

Председник већа: Да ли Вам дозвољава то Ваше здравствено стање?

Сведок Радивоје Мирковић: Када ми је дозволило да дођем...

Председник већа: Молим?

Сведок Радивоје Мирковић: Када ми је дозволило да дођем, онда ћу се и вратити.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДОБРАВА СЕ сведоку исплата трошкова које је имао за долазак на главни претрес у износу који ће бити накнадно одређен.

Ми по новом Правилнику не можемо одмах да Вам дамо на руке, као што смо то чинили раније, већ морате оставити неки текући рачун на који ће Вам овај износ бити уплаћен. Да ли имате новац да се вратите назад?

Сведок Радивоје Мирковић: Имам.

Председник већа: Имате новац? Биће Вам уплаћен износ, само оставите нашој Служби.

Сведок Радивоје Мирковић: Па, и прошли пут исто тако.

Председник већа: Ви нисте долазили до сада пред суд. Можда сте пред Тужилаштвом?

Сведок Радивоје Мирковић: Јесам.

Председник већа: Нисте били испитани, били сте једном, нисте били испитани. Да ли Вам је уплаћен тај износ?

Сведок Радивоје Мирковић: Јесте, јесте, било је одложено суђење тада.

Председник већа: Добро. Биће Вам уплаћен тај износ. Можете да се удаљите и обратите се горе Служби да Вам помогну у вези Ваших здравствених проблема.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Радише Стојановића.

Позваћете сведока Радишу Стојановића. Љубиша, пардон.

Испитивање сведока Љубише Стојановића

Председник већа: Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту под бројем 005438850 издату дана 31.05.2014. године у ПС Вождовац.

Сведок Љубиша Стојановић рођен дана 27.06.1972. године. Где сте рођени, не пише у личној карти?

Сведок Љубиша Стојановић: Гњилане.

Председник већа: У Гњилану. Од оца?

Сведок Љубиша Стојановић: Јована.

Председник већа: Јована. Са пребивалиштем?

Сведок Љубиша Стојановић: Земун, Охридска 7.

Председник већа: У Земуну, Охридска 7. По занимању сте?

Сведок Љубиша Стојановић: Радник.

Председник већа: Радник?

Сведок Љубиша Стојановић: Да.

Председник већа: Да ли познајете оптужене Гавриловић Павла и Козлина Рајка? Они седе иза Вас, иза стакла, погледајте, па нам реците.

Сведок Љубиша Стојановић: Познајем их, то су моје бивше колеге.

Председник већа: Бивше колеге?

Сведок Љубиша Стојановић: Да.

Председник већа: Реците ми, у каквом сте односу са њима? Да ли сте у завади, да ли сте у сродству, најпре?

Сведок Љубиша Стојановић: Не, нисам.

Председник већа: Нисте у сродству. Да ли сте у завади?

Сведок Љубиша Стојановић: Нисам ни у завади.

Председник већа: Нисте у завади? Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Сведок Љубиша Стојановић: Јасно.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања, којима бисте себе или свог блиског сродника, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Сведок Љубиша Стојановић: Јасно.

Председник већа: Да ли Вам је то јасно?

Сведок Љубиша Стојановић: Јасно, јасно.

Председник већа: Пре него што приступите изношењу Вашег исказа, дужни сте да положите заклетву. Ви ћете након што Вам ја саопштим текст заклетве, рећи, да ли се заклињете или не.

Текст заклетве гласи:

„Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пре судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати“.

Да ли се заклињете?

Сведок Љубиша Стојановић: Заклињем се.

Председник већа: Добро, оптужене познаје, није у сродству, није у завади, познаје их као своје старешине. Је ли тако?

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је, тако је.

Председник већа: Упозорен, поучен, у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП, након положене заклетве, у смислу члана 96 ЗКП, изјави:

Бранилац оптужених адвокат Ђуро Чепић предложио Вас је за сведока у овом кривичном поступку. Ви ћете се изјаснити на све околности које су Вам познате, у вези активности војне јединице, односно позадинског батаљона у време бомбардовања на Косову у селу Трње, да ли сте присуствовали, да ли Вам је нешто познато и да ли су Вам познате неке активности овде присутног Гавриловић Павла и Козлина Рајка, који су оптужени за кривично дело ратни злочин.

Сведок Љубиша Стојановић: Ми смо у то време док је било, када је почело бомбардовање, измештени смо из касарне и били смо у гарнизону амбуланти.

Председник већа: Добро.

Сведок Љубиша Стојановић: У поподневним часовима сам од поручника Јаћимовића добио овај задатак, ја и остале старешине, да ћемо да идемо у село да држимо одређени правац, да би спречили пролазак шиптарско-терористичких јединица. У раним јутарњим сатима смо отишли војним возилима. Било је...

Председник већа: Само моменат. Ви ћете неометано изнети Ваш исказ, ја Вас нећу прекидати, али кажете, у раним јутарњим часовима, од команданта касарне. Од кога сте добили наредбу?

Сведок Љубиша Стојановић: Од поручника Јаћимовића.

Председник већа: Од поручника Јаћимовића?

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је.

Председник већа: Сте добили где, у касарни?

Сведок Љубиша Стојановић: Не у касарни, него у гарнизону амбуланти, пошто смо били измештени из касарне.

Председник већа: У амбуланти. Дакле, Ви сте били код поручника Јаћимовића?

Сведок Љубиша Стојановић: Мој први претпостављени је био поручник Јаћимовић, командир чете.

Председник већа: Командир чете?

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је.

Председник већа: Добро. А ко је био поручнику Јаћимовићу надређени?

Сведок Љубиша Стојановић: Капетан Гавриловић у то време, капетан.

Председник већа: Капетан Павле Гавриловић.

Сведок Љубиша Стојановић: Да, он је био командант позадинског батаљона.

Председник већа: Добро. Изволите даље.

Сведок Љубиша Стојановић: У раним јутарњим сатима смо кренули овај према том селу. Од Јаћимовића смо добили задатак као што сам рекао, у гарнизону амбуланти, на карти нам је показао где отприлике треба да будемо. Ишли смо војним возилима. Када смо дошли тамо, распоредили смо се у линију.

Председник већа: Само можете ли детаљније, где тамо?

Сведок Љубиша Стојановић: Па, када смо дошли до одређене локације где смо требали да дођемо. То је било неко брдо изнад.

Председник већа: То Вас питам.

Сведок Љубиша Стојановић: Да, брдо. Прошли смо село Ловаке, које је било чисто српско, па смо тамо кроз неке винограде или шта је већ било, овај, дошли ту и ту смо се распоредили. Када смо изашли из возила, свако од нас је већ добио задатак шта треба да ради и ми смо се значи распоредили у једној линији, па, отприлике, једно можда двеста метара, пошто нас није било баш много. Било је отприлике, био сам ја, водник Козлина, водник Николић и поручник Јаћимовић и отприлике двадесетак војника.

Председник већа: Добро.

Сведок Љубиша Стојановић: И ми смо покрили тај правац који смо требали да покријемо. Били су итенданти са нама, али нисмо могли са њима да се повежемо, зато што је била нека велика јаруга између нас, па су они остали са друге стране јаруге.

Председник већа: Добро.

Сведок Љубиша Стојановић: Е, ту смо били два, три дана, ништа се није дешавало. Пуцњава је била нон-стоп, али ми нисмо дејствовали, нисмо имали потребе.

Председник већа: Добро. Ви изнесите све чега се сећате, што мислите да је од значаја у вези дешавања у том периоду, на том месту, а након тога, биће Вам постављена питања.

Сведок Љубиша Стојановић: Комуницирали смо између себе, овај, нисмо имали радио-уређаје, него смо комуницирали овако, ишли смо од једног до другог, са Николићем и са Козлином и Јаћимовићем.

Председник већа: Добро.

Сведок Љубиша Стојановић: Да ли је он имао неки радио-уређај или није, ја не знам то.

Председник већа: Добро. Да ли се сећате још нечега? Да ли мислите да постоји још нешто што је важно, што Ви треба да изјавите? То је то?

Сведок Љубиша Стојановић: То би било то.

Председник већа: Добро. Обзиром да адвокат Ђуро Чепић заступа и оптуженог Павла Гавриловића и Козлина Рајка, ја претпостављам да је овај сведок предложен на околности које се односе на обојицу оптужених, па ево, најпре, бранилац адвокат Бобан Митровски, да ли има питања за овог сведока?

Адвокат Бобан Митровски: Хвала, немам питања.

Председник већа: Немате питања? Да ли бранилац адвокат Никола Ханжек?

Адвокат Никола Ханжек: Да, судија, ја бих имао пар питања.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Никола Ханжек: Поштовани господине Стојановићу, ја сам Никола Ханжек, адвокат окривљеног Павла Гавриловића и Рајка Козлине. Поменули сте долазак на брдо.

Сведок Љубиша Стојановић: Да.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли можете одредити, где се то брдо налази у односу на село Трње?

Сведок Љубиша Стојановић: Па, то је било изнад села, село је било од нас десно.

Адвокат Никола Ханжек: Село је било од вас десно?

Сведок Љубиша Стојановић: Десно, десно, било је.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте на том брду чули неко наређење? Да ли је на том брду било издавања наређења?

Адвокат Никола Ханжек: Не, не, на брду није било издавања наређења.

Адвокат Никола Ханжек: Ви сте поменули где је издато наређење, нећете понављати.

Сведок Љубиша Стојановић: Ми смо добили наређење од поручника Јаћимовића у гарнизону амбуланти и већ смо знали шта треба да радимо.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли Вам је током ратних сукоба издато неко противправно наређење?

Адвокат Никола Ханжек: Не, није.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте током ратних сукоба при себи, били упознати са правилима Женевске конвенције?

Сведок Љубиша Стојановић: Јесмо, имали смо једну пластифицирану картицу на којој је писало. Сваки војник и сваки старешина је то имао са собом и носили смо то значи, ближе да се упознамо са тим.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте господине Стојановићу, током ратних сукоба на Косову 1999., где сте били припадник позадинског батаљона и критичном приликом, имали неко дејство?

Сведок Љубиша Стојановић: Не, ништа, нико до нас није дејствовао, јер нисмо ни имали прилике.

Адвокат Никола Ханжек: Критичном приликом, објаснили сте да сте постављали такозвану линију блокаде?

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је.

Адвокат Никола Ханжек: Где је та блокада била у односу на село?

Сведок Љубиша Стојановић: То је било изнад села, рекао сам већ, село је било десно од нас, ми смо били на брдашцу неком где је био виноград неки или да ли је био, воћњак неки, да.

Адвокат Никола Ханжек: Колико је дуга линија блокаде била?

Сведок Љубиша Стојановић: Па, можда једно стопедесет метара, сада отприлике тако бих рекао.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте улазили у село критичном приликом?

Сведок Љубиша Стојановић: Не, нико није улазио у село, јер нисмо имали ни потребе да улазимо. Село је, кажем Вам, било десно од нас.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте критичном приликом видели водника Козлину?

Сведок Љубиша Стојановић: Водник Козлина је био са мном, као и водник Николић и поручник Јаћимовић.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли су се они том приликом удаљавали, да ли су извршавали нека наређења од стране, од стране тада команданта батаљона Гавриловића мимо Вас?

Сведок Љубиша Стојановић: Команданта нисам уопште видео док сам био тамо. Када смо се враћали, да, али није нам издавао никакво наређење тамо.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте критичном приликом видели снаге полиције?

Сведок Љубиша Стојановић: Да.

Адвокат Никола Ханжек: Пошто су овде, извињавам се.

Сведок Љубиша Стојановић: Да, у даљини су била овај полицијска возила. То је била свеобухватна акција широких размера, било је полиције и војске.

Адвокат Никола Ханжек: Где су била та возила у односу на Вас?

Сведок Љубиша Стојановић: Па, они су тамо били, значи према селу више, али су били подаље.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте видели припаднике полицијских снага ПЈП?

Сведок Љубиша Стојановић: Па, видео сам људе у плавим униформама, вероватно су они. То су били полицајци, да, са возилима, плавим возилима.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли је критичном приликом било дејства ка Вама?

Сведок Љубиша Стојановић: Ка нама, не.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте видели извлачење можда неких, пошто сте били у линији блокаде, шиптарских терориста?

Сведок Љубиша Стојановић: Никога нисмо видели. Ту где сам био ја, никога нисмо видели.

Адвокат Никола Ханжек: Судија, немам више питања.

Председник већа: Немате других питања? Позивам заменика тужиоца за ратне злочине. Да ли имате питања за сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам судија питања.

Председник већа: Немате питања? Добро. Пуномоћник оштећених, да ли има? Нема ни пуномоћник оштећених питања. Добро, бранилац Вас је питао, када сте дошли на одредиште, да ли је било неких наредби. Ја Вас питам, када сте дошли на то брдо, изнад села Трње, је ли тако, да ли Вам је познато да је испод тог брда било село Трње? Да ли јесте или није?

Сведок Љубиша Стојановић: Нисам знао како се, како се зове село.

Председник већа: А да ли сте видели са тог брда неко село?

Сведок Љубиша Стојановић: С десне стране је било у даљини село Трње, да.

Председник већа: Колико је било удаљено то брдо од села по Вама?

Сведок Љубиша Стојановић: Па, преко триста метара, можда и више.

Председник већа: Преко триста метара?

Сведок Љубиша Стојановић: Да, отприлике, да.

Председник већа: Кажете, није било никаквог наређења? А када сте стигли ту на брдо, да ли је Ваш претпостављени Гавриловић Павле, издао било каква наређења како даље поступати?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Није издао?

Сведок Љубиша Стојановић: Није.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви остали ту на брду да сгојите или је он издао неку наредбу да се негде иде, да ли вас је распоредио негде?

Сведок Љубиша Стојановић: Распоредио нас је већ поручник Јаћимовић, већ смо знали шта треба да радимо и чим смо изашли горе, ми смо се распоредили како смо се већ договорили у гарнизону амбуланти.

Председник већа: Добро. Како сте се распоредили?

Сведок Љубиша Стојановић: Па сваки старешина је имао отприлике по четири, пет војника са собом.

Председник већа: По четири, пет војника? Сваки старешина?

Сведок Љубиша Стојановић: Отприлике тако.

Председник већа: Колико је било старешина?

Сведок Љубиша Стојановић: Па поручник Јаћимовић, ја, водник Рајко и водник Николић.

Председник већа: Ви сте били у једној групи или?

Сведок Љубиша Стојановић: Сви смо били у ланцу, један до другог, значи били смо отприлике далеко на десет, петнаест метара. Војник до војника.

Председник већа: Војник до војника. Значи Ви сте били у групи са ким?

Сведок Љубиша Стојановић: Е па сад не знам који су војници били, не могу да се сетим то.

Председник већа: Не можете да се сетите?

Сведок Љубиша Стојановић: Не могу да се сетим, неких би можда.., али не могу, не.

Председник већа: Добро. Да ли можете да се сетите колико вас је било?

Сведок Љубиша Стојановић: Отприлике двадесет, можда више.

Председник већа: Вас двадесет сте били у групи вашег старешине Драгише Јаћимовића?

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је.

Председник већа: И да ли сте ви остали ту на брду или сте по том задатку који сте добили, како кажете у касарни, у амбуланти касарне, да ли сте приступили на извршење тог задатка?

Сведок Љубиша Стојановић: Па нисмо нигде мрдали одатле, то је ...

Председник већа: Значи ту, ви сте стајали све време на брду?

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је.

Председник већа: И нисте силазили у село?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Да ли сте одлазили поред реке?

Сведок Љубиша Стојановић: Ја нисам ни видео реку никакву.

Председник већа: Ви нисте видели реку? Да ли је ваш претпостављени Драгиша Јаћимовић био све време са вама, од доласка до повратка назад у касарну?

Сведок Љубиша Стојановић: Знате како, није он био само са мном, није седео поред мене, он је обилазио и мене и Николића и Козлину.

Председник већа: А да ли Вам је познато где су биле друге групе?

Сведок Љубиша Стојановић: Не знам који су били, били су и лево и десно од нас, кажем вам, то је била велика свеобухватна акција и војске и полиције.

Председник већа: Добро, дакле, ви сте остали ту на брду, а они су се распоредили на неким другим положајима?

Сведок Љубиша Стојановић: На том брду смо сви били нас двадесет.

Председник већа: Да ли сте могли да видите остале, који нису били у Вашој групи?

Сведок Љубиша Стојановић: Нисам могао да их видим.

Председник већа: Да ли сте видели Вашег претпостављеног Гавриловић Павла?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Нисте га видели.

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Где је он отишао ако га нисте видели?

Сведок Љубиша Стојановић: Па вероватно је имао командно место негде.

Председник већа: Ту на брду?

Сведок Љубиша Стојановић: Вероватно иза нас тамо.

Председник већа: Иза вас?

Сведок Љубиша Стојановић: Да.

Председник већа: Добро. Па да ли сте видели то командно место?

Сведок Љубиша Стојановић: Па нисам, кажем вам, ту је био неки воћњак, да ли виноград, не могу да се сетим сад тачно, било је жбуње.

Председник већа: Добро. Од места где ви долазите сви на то брдо и стајете до места где сте се ви касније распоредили, колика је удаљеност?

Сведок Љубиша Стојановић: Па ми смо дошли само дотле докле смо могли да дођемо возилима, после смо кренули пешке, али није то било много далеко.

Председник већа: Колико далеко сте пешке отишли?

Сведок Љубиша Стојановић: Па не знам стварно, не могу да се сетим.

Председник већа: Не знате, добро. Кажете било је и других група, колико још група? Ви сте били у групи са Драгишом Јаћимовићем, Вашим поручником, је ли тако?

Сведок Љубиша Стојановић: То је био наш позадински ...

Председник већа: Позадински батаљон, чији је командант био Гавриловић Павле, је ли тако?

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је.

Председник већа: Драгиша Јаћимовић је био Ваш непосредни старешина, командир одељења, је ли тако?

Сведок Љубиша Стојановић: Чете.

Председник већа: Командир техничке чете.

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је.

Председник већа: Добро. Значи Ви сте били са командиром техничке чете Драгишом Јаћимовићем. Било је осим ваше техничке чете и других војника и других водова, одељеа и чета?

Сведок Љубиша Стојановић: Био је интендантски вод, али кажем вам он је био лево од нас пошто је ту била нека јаруга, нисмо могли да се спојимо са њима.

Председник већа: Добро. Ко је био старешина тог интендантског вода?

Сведок Љубиша Стојановић: Глигорић, мислим да је Слободан.

Председник већа: Слободан Глигорић, он је саслушан на ранијим претресима.

Сведок Љубиша Стојановић: Да ли је био поручник или капетан не знам.

Председник већа: Да ли је осим њега био још неки старешина који је имао своју групу осим Глигорића и Јаћимовића?

Сведок Љубиша Стојановић: То не знам.

Председник већа: Не знате. Да ли сте тада видели Козлина Рајка?

Сведок Љубиша Стојановић: Па видео сам га.

Председник већа: Где сте га видели? У чијој је он групи био? Да ли је био са Вама или са Слободаном Глигорићем?

Сведок Љубиша Стојановић: Не, не, био је са Јаћимовићем и са мнош и са Николићем, зато што је он био у техничкој чети.

Председник већа: Кога сте Ви били дужни да слушате односно чија наређења сте били дужни да извршавате, Козлина Рајка или Драгише Јаћимовића?

Сведок Љубиша Стојановић: Драгише Јаћимовића. Драгиша Јаћимовић је командир чете. И Козлина Рајко је, он је обичан водник био. Он није могао да издаје никоме наређења.

Председник већа: Да ли у ситуацијама када по наређењу одлазите у неке акције, када сте на терену, да ли се дешавало да је тада од Јаћимовића команду преузимао Козлина Рајко?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Никада?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Ви то као војник нисте никада видели?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Добро. Реците ми када сте дошли на брдо, да ли сте видели било шта од тенковског наоружања?

Сведок Љубиша Стојановић: Не, ту где смо ми били није било ништа.

Председник већа: Да ли је било неке праге, да ли је било неког топа, тенка, да ли сте чули неку пуцњаву и да ли је уопште у том периоду док сте били присутни на тој територији, том реону, да ли је било пуцњаве?

Сведок Љубиша Стојановић: Пуцњава је била нон стоп.

Председник већа: Где? Да ли је пуцњава долазила из села или се неке веће даљине?

Сведок Љубиша Стојановић: Па знате како, долазила је из свих праваца, то је рекао сам вам била свеобухватна акција широких размера, значи било је пуцњаве на све стране.

Председник већа: Добро. Када сте ту распоређени, који је био ваш задатак? Зашто сте ту распоређени?

Сведок Љубиша Стојановић: Само смо били распоређени да спречимо пролаз терориста шиптарских који би се евентуално извукли из тог обруча.

Председник већа: Да ли сте Ви видели било ког шиптарског терористу који је покушао да се извуче?

Сведок Љубиша Стојановић: Не, не.

Председник већа: Да ли сте уопште видели неког припадника ОВК или УЧК у том периоду док сте тамо били?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Да ли сте видели било које униформисано лице тада, а да није припадало вашим војним јединицама?

Сведок Љубиша Стојановић: Полицију.

Председник већа: Полицију? Колико сте видели полицајаца, где и ко су били?

Сведок Љубиша Стојановић: Па сад не знам тачно да вам кажем.

Председник већа: Када сте их видели? Одмах по доласку или..?

Сведок Љубиша Стојановић: Па кад сте разданило, видео сам их касније. Не знам сад тачно.

Председник већа: Зашто су они ту дошли? Где сте их видели у селу или ту где сте?

Сведок Љубиша Стојановић: Нисам могао да их видим у селу зато што село нисам могао ни да видим, кажем вам село је било десно од нас и није се видело село, две, три куће само и то је то.

Председник већа: Колико сте дана били ту?

Сведок Љубиша Стојановић: Два или три.

Председник већа: Сва три дана ви сте били на истом месту где сте стали, где сте распоређени?

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је.

Председник већа: По наредби Драгише Јаћимовића?

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је.

Председник већа: Колико су ти полицајци које сте видели били удаљени од вас, да ли су дошли директно до вас?

Сведок Љубиша Стојановић: Не, нико није долазио код нас, били су у даљини.

Председник већа: У даљини? Да ли ближе селу?

Сведок Љубиша Стојановић: Па ближе селу него ми, нормално.

Председник већа: Него ви, добро. Да ли је у том периоду док сте ту били неко пуцао на вас?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Нико није пуцао?

Сведок Љубиша Стојановић: Није.

Председник већа: Какве сте униформе тада носили?

Сведок Љубиша Стојановић: Имали смо званичне униформе Војске Србије, тадашње Југославије.

Председник већа: Опишите их.

Сведок Љубиша Стојановић: Маскирна зелена униформа са беретком.

Председник већа: Маскирне зелене униформе са береткама. Да ли је неко носио неку мараму или неку неуобичајену капу коју нису носили други војници?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Какве су униформе имали полицајци, да ли су се они разликовали од вас?

Сведок Љубиша Стојановић: Па имали су плаве униформе.

Председник већа: Плаве униформе. Од наоружања шта сте имали?

Сведок Љубиша Стојановић: Само пешадијско наоружање.

Председник већа: Шта је то?

Сведок Љубиша Стојановић: Аутоматска пушка.

Председник већа: Само аутоматска пушка?

Сведок Љубиша Стојановић: И борбени комплет.

Председник већа: Молим?

Сведок Љубиша Стојановић: Борбени комплет с муницијом.

Председник већа: Добро. Да ли је неко имао бомбу или пиштољ?

Сведок Љубиша Стојановић: Старешине су вероватно имале пиштољ, ја нисам имао ништа од тога.

Председник већа: Старешине су имале, ви нисте. Кажете нисте прилазили поред реке?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: И кажете да је Јаћимовић све време био поред Вас?

Сведок Љубиша Стојановић: Није био све време поред мене.

Председник већа: Да ли имате сазнања да је Јаћимовић силазио до реке?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Немате. Јаћимовић је саслушан овде на главном претресу, он не негира да није био све време у том месту.

Сведок Љубиша Стојановић: Па кажем вам, он није био са мном тачно, значи он нас је обилазио, то је 150 метара раздаљине, можда је он у неком тренутку негде, ја га нисам видео.

Председник већа: Колико сте ви били удаљени, један војник од другог?

Сведок Љубиша Стојановић: Десет, петнаест метара отприлике.

Председник већа: Десет до петнаест метара. Да ли сте Ви могли да видите док сте били ту на том положају све војнике из Ваше групе?

Сведок Љубиша Стојановић: Могао сам.

Председник већа: Могли сте да их видите. Нисте могли да видите остале, али сте Ваше могли да видите?

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је.

Председник већа: Добро. Да ли је било периода кад Јаћимовића није било у Вашој близини и колико дуго је био одсутан?

Сведок Љубиша Стојановић: Е то не знам, не сећам се.

Председник већа: Добро. Да ли сећате војника Александра Стевановића?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Бојана Гајића? Ервина Маркишића?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Драгана Рајића.

Сведок Љубиша Стојановић: Рајић, да, презиме да.

Председник већа: Милана Јовановића?

Сведок Љубиша Стојановић: Јовановић, да.

Председник већа: Добро. Да ли су они тада били ту са Вама?

Сведок Љубиша Стојановић: Са мном можда не, можда су били са Николићем или са Рајком.

Председник већа: Добро, да ли можете бар једног војника осим Драгише Јаћимовића из те групе да се сетите који је тада био са Вама?

Сведок Љубиша Стојановић: Не могу да се сетим, то је било пре 19 година.

Председник већа: Да ли се сећате војника Дејана Милошевића?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Не сећате. А овде присутног пре Вас што је био у судници Радивоја Мирковића?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Не сећате се. Да ли је неко пуцао из неког противавионског наоружања, да ли сте Ви то чули, према селу?

Сведок Љубиша Стојановић: Не, нисам ни чуо ни видео, ми уопште нисмо имали такву врсту наоружања, ми смо позадински батаљон и није имао ко ни да рукује с тим од нас.

Председник већа: Нисте знали тиме да рукујете?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: А да ли сте ту на брду када сте дошли затекли неко наоружање?

Сведок Љубиша Стојановић: Нисам.

Председник већа: Противавионско или тако нешто?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Да ли сте видели у том периоду било ког цивила?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Нисте видели.

Сведок Љубиша Стојановић: Никога нисам видео.

Председник већа: Добро. Ја немам више питања. Да ли неко има питања? Нема. Молим? Оптужени имате питања. Изволите. Оптужени Гавриловић Павле.

Оптужени Павле Гавриловић: Добар дан.

Сведок Љубиша Стојановић: Добар дан.

Председник већа: Можете сести Гавриловићу.

Оптужени Павле Гавриловић: Имам једно питање односно два, госпођо судија, имам утисак да сведок није објаснио довољно, Ви сте га питали лепо и мени је можда јасно што га Ви питате, али њему није било јасно. Зато бих поновио можда Ваше питање.

Председник већа: Добро.

Оптужени Павле Гавриловић: Господине Љубиша, ја бих Вас замолио да опишете односно да објасните суду од места доласка значи са возилима на извршење задатка, дошли смо на место за извршење задатка и опишите, колико се сећате, шта сте радили тачно тада? Значи је л` вам дошао, можда је сад то мало, да ли је дошао, да ли сам вам ја.. Ви сте већ рекли да мене нисте видели, али опишите тачно колико се сећате ако можете ваш поступак, шта сте ви у ствари урадили.

Сведок Љубиша Стојановић: Изашли смо из возила и са тих четири, пет војника за које сам ја био задужен, сад причам за мене, распоредили смо се на том брдашцету, брду где смо требали да држимо ту запреку.

Оптужени Павле Гавриловић: У реду. Сад Ви сте објаснили да сте држали ту линију. Сад питам можда мало другачије. У свему томе, Ви сте видели да је био водник Козлина са Вама, рекли сте да је био ту?

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је.

Оптужени Павле Гавриловић: Али да ли је он био све време са Вама?

Сведок Љубиша Стојановић: Све време је био ту.

Председник већа: Ви сте га сва та три дана у сваком моменту видели?

Сведок Љубиша Стојановић: Па нисам нон стоп гледао у њега, како сад да вам кажем...

Председник већа: Да ли бисте приметили да се он удаљио?

Сведок Љубиша Стојановић: Па приметио бих.

Председник већа: И нисте приметили да се удаљавао?

Сведок Љубиша Стојановић: Па није се нико удаљавао од нас. Нисмо ни могли да се удаљавамо због специфичности задатка.

Оптужени Павле Гавриловић: У реду је, немам више питања.

Председник већа: Добро. Ви нисте видели ове друге групе где су биле, је ли тако? Нисте видели ове друге групе где су биле?

Сведок Љубиша Стојановић: Не, не. Кажем вам, лево од нас је била интендатска чета, са поручником или капетаном Глигорићем, али нисмо могли да се спојимо са њима зато што је...

Председник већа: Нити сте могли да их видите било ког момента?

Сведок Љубиша Стојановић: Не, била је нека јаруга између нас, па нисмо могли.

Председник већа: А да ли је била још нека група која није била са Глигорићем, а нисте је видели?

Сведок Љубиша Стојановић: Не знам то.

Председник већа: Да је постојала још нека група.. Колико је вас укупно дошло горе на брдо?

Сведок Љубиша Стојановић: Кажем вам, техничка чета отприлике двадесет војника.

Председник већа: Двадесет војника. Колико је вас било у групи, Ваша група за коју тврдите, чији је старешина био Јаћимовић, а којој су припадали војници које сте Ви у сваком моменту видели?

Сведок Љубиша Стојановић: Ја сам био задужен за четири, пет војника мојих.

Председник већа: Ви за четири, пет?

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је. И сваки старешина је тако имао.

Председник већа: Добро. Значи било је више група. Двадесет војника је отишло изнад села.

Сведок Љубиша Стојановић: Распоређено у линију.

Председник већа: У линији. Ви сте били старешина који сте водили групу од четири, пет војника, а укупно у групи којом је командовао Јаћимовић је било двадесет војника, је ли тако?

Сведок Љубиша Стојановић: Отприлике тако, двадесет војника.

Председник већа: Добро. А осталим групама ко је командовао је л` знате? Је л` свако има по четири, пет војника?

Сведок Љубиша Стојановић: Не знам за Глигорића и овај, то не знам.

Председник већа: Не знате за Глигорића?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Је л` Козлина био у Вашој групи од тих четири, пет војника?

Сведок Љубиша Стојановић: Козлина је био старешина, он је био четири, пет војника својих.

Председник већа: Он је имао својих четири, пет војника. Да ли знате ко су били војници који су били са Козлином?

Сведок Љубиша Стојановић: Не знам.

Председник већа: Не знате. Добро. Да ли је било још неких војника осим вас двадесет?

Сведок Љубиша Стојановић: Наших више не.

Председник већа: Из Призрена када крећете, колико је вас кренуло укупно на брдо изнас села Трње?

Сведок Љубиша Стојановић: Па двадесет.

Председник већа: Значи само вас двадесет.

Сведок Љубиша Стојановић: И Глигорић само не знам колико је....

Председник већа: А не знате колико је ...

Сведок Љубиша Стојановић: Не знам колико је Глигорић имао.

Председник већа: Значи вас двадесет и Глигорић са својом четом?

Сведок Љубиша Стојановић: Тако је.

Председник већа: Добро. Не знате колико је било у његовој чети?

Сведок Љубиша Стојановић: Не знам.

Председник већа: Да ли је и у чети старешине Глигорића исто било старешина који су имали групу од четири, пет војника којима је руковођено? Како је била организована?

Сведок Љубиша Стојановић: Не знам како је он то одредио.

Председник већа: Не знате како је он одредио. Ви само знате како је одредио Ваш старешина Јаћимовић.

Сведок Љубиша Стојановић: Поручник Јаћимовић, тако је.

Председник већа: Добро.

Оптужени Павле Гавриловић: Немам питања. Можда је интересантно само да објасни зашто је било тако толико старешина и толико војника?

Председник већа: Свако питање које поставите...

Сведок Љубиша Стојановић: Војници су необучени, војници су техничари, то су у ствари били мајстори, вариоци, бравари, столари и нису били обучени за борбене задатке и зато смо ми морали да будемо са њима, да бих надгледали да видимо шта како ће, значи како ће да се понашају у таквој ситуацији. Нису имали прилике да иду у борбене задатке.

Председник већа: Да ли сте Ви иједног момента док сте били ту на овом терену, овом реону, чули да неко наређује чишћење села?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Не. Да ли сте чули иједног момента да је било ко од старешина изјавио да у тим селима, у том селу не сме нико жив да остане?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Не.

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа: Да ли имате још неко питање? Да ли оптужени Козлина има питања? Немате питања. Добро.

Имајући у виду да нема више питања, можете да се удаљите. Што се тиче трошкова Ви нисте тражили?

Сведок Љубиша Стојановић: Нисам тражио.

Председник већа: Да ли сте имали неке трошкове?

Сведок Љубиша Стојановић: Не.

Председник већа:

Констатује се да сведок не тражи трошкове за долазак на данашњи претрес.

Можемо ли да отпустимо сведока?

Сведок се удаљава из суднице.

Можете ићи.

Позовите сведока Зорана Ђокића.

Ђокић Зоран?

Сведок Зоран Ђокић: Да.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Ђокић Зорана.

Испитивање сведока Зорана Ђокића

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату од ПУ Ниш дана 14.05.2013. године под регистарским бројем 004397181.

Изволите.

Рођен дана 10.06.1960. године, је ли тако?

Сведок Зоран Ђокић: Да.

Председник већа: Реците ми име оца?

Сведок Зоран Ђокић: Живко.

Председник већа: Од оца Живка. Са пребивалиштем?

Сведок Зоран Ђокић: У Нишу.

Председник већа: Адреса.

Сведок Зоран Ђокић: Булевар Николе Тесле 61/14, Ниш.

Председник већа: Добро. По занимању сте?

Сведок Зоран Ђокић: Ако је пензионер занимање онда сам пензионер.

Председник већа: Пензионер. Шта сте радили раније?

Сведок Зоран Ђокић: Био сам професионално војно лице, официр у пензији.

Председник већа: Професионално војно лице. Реците ми да ли познајете овде присутне Гавриловић Павла и Козлина Рајка, којима је стављено на терет извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва по оптужници Тужилаштва по којој се води овај кривични поступак?

Сведок Зоран Ђокић: Познајем.

Председник већа: Да ли сте у сродству са њима?

Сведок Зоран Ђокић: Не.

Председник већа: Да ли сте у завади?

Сведок Зоран Ђокић: Нисмо колико ја знам, нисмо се свађали за ништа.

Председник већа: Добро.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело за које против Вас може бити вођен кривични поступак, с тим што нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Да ли сте разумели ову поуку?

Сведок Зоран Ђокић: Јесам.

Председник већа: Сведок упозорен, поучен у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП-а.

Дужни сте као сведок да положите заклетву. Заклетва гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу пред судом говорити само истину да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“.

Сведок Зоран Ђокић: Заклињем се.

Председник већа: Након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а изјави.

Ви сте од стране браниоца оптужених адвоката Ђуре Чепића предложени да будете испитани у својству сведока на главном претресу у односу на околности догађаја из којих произилази кривично дело за које су овде присутни оптужени, оптужени оптужницом Тужилаштва за ратне злочине, а ради се о догађају од дана 25.03.1999. године, на Косову, у селу Трње и близини села Трње.

Да ли сте Ви били непосредни учесник овог догађаја? Да ли Вам је нешто познато о овом догађају? Ево изнесите у неометаном излагању оно чега се Ви сећате.

Сведок Зоран Ђокић: Био сам учесник тога, али не у реону тог села где сте Ви споменули Трње, него сам био на другом делу, тако да кажем, од села Трње, у працу од Ораховца према манастиру Зочиште.

Председник већа: Којим сте војним јединицама тада припадали?

Сведок Зоран Ђокић: Нисам разумео?

Председник већа: Ви сте били тада активни војник, је ли тако?

Сведок Зоран Ђокић: Јесам, активно војно лице у 549. моторизованој бригади.

Председник већа: Били сте у 549. моторизованој бригади, добро. Ко је био Ваш непосредни старешина?

Сведок Зоран Ђокић: Непосредни старешина је био пуковник Стојиљковић Владимир, а командант бригаде Делић Божидар, пуковник.

Председник већа: Командант бригаде, Божидар?

Сведок Зоран Ђокић: Божидар Делић. Ја сам тада се налазио на дужности начелника реферата за обавештајно извиђачке послове у бригади, јер ми је начелник штаба био претпостављени, а командир бригаде је био Делић.

Председник већа: Добро. Ево изволите, чега се сећате, шта је Вама познато у вези тог догађаја? Да ли Вам је познато да се тада, тих дана, од почетка бомбардовања десило нешто у селу Трње? Шта се десило, ко је био учесник тога? Да ли имате нека сазнања?

Сведок Зоран Ђокић: Што се мене тиче ја сам...

Председник већа: Тако сте предложени, на околности дешавања у селу Трње.

Сведок Зоран Ђокић: Био сам као члан команде са делом јединице која је подржавала припаднике ПЈП такозване, односно МУП-а. Једна од јединица из Ниша је била са мном, а са моје леве стране, тако да кажем, према брду била је јединица из Лесковца и ми смо садејствовали њима односно били смо само кажем подршка, коју смо пружали подршку органима ПЈП у блокади реона. Значи налазили смо се у блокади реона на правцу Ораховац према селу Слапужане, а село Трње је од мене, од мог тог реона где сам и био са том јединицом негде седам, осам километара до десет удаљено, тако да ја не знам шта се тамо дешавало.

Председник већа: Не знате?

Сведок Зоран Ђокић: И они су имали исти задатак као што сам ја имао, значи да се налазимо у блокади, да сарађујемо са органима МУП-а у извршавању претреса терена и овај, расчишћавања од стране шиптарско-терористичких група у том реојну.

Председник већа: Шта значи расчишћавање? Да ли значи чишћење села? Ако значи шта је то чишћење, шта значи израз "чишћење"?

Сведок Зоран Ђокић: Треба проћи терен, прегледати, једноставно да се на том простору не налазе наоружане терористичке групе које би могле да угрозе и цивиле и припаднике војске и МУП-а.

Председник већа: Добро, изјасните се Ви све чега се сећате и што мислите да је од значаја за оно која је Ваша улога на данашњем претресу, а након тога биће Вам постављена питања од бранилаца оптужених, по Закону о кривичном поступку Вам први постављају питања, а и остали учесници поступка.

Сведок Зоран Ђокић: Напоменуо сам, значи били смо у улози блокаде тако да кажем и подршке органима МУП-а на правцу Ораховац – манастир Зочиште према Слапужану односно Студенчане, како се, отприлике та села тамо, већ сам их и заборавио, прошло је скоро 19 година. Задатак нам је био да пратимо органе јединице ПЈП-а. Ако је јединица ПЈП-а стала на одређени простор ми смо се онда приближавали њима. Ако је јединица триста, четресто метара пређе, да не схватимо да сам ја имао задатак да само заузем једну линију и да будем стационаран, непокретан. Значи ако је ПЈП прошао тај део, онда смо ми прилазили ближе, ближе њима, и даље пружали ту подршку тако да кажем, на тим правцима. У том делу где сам ја ишао са том јединицом, да ли из Студенчана или не могу више да се сетим којег села, дејствовале су шиптарско-терористичке снаге тако да нам је један војник био повређен, стојећи поред камиона, у пределу главе, окрзнуо га је метак и онда смо га вратили назад у Ораховац у болницу, транспортовали да му се укаже прва помоћ. Кад се акција привела крају, кад смо завршили на том делу простора, отприлике одакле се дејствовало на том делу налазили су се шта ја знам и делови опреме наоружања и разних кабаница, униформи, свега, на тим заклонима одакле смо ми дејствовали. Друго не бих знао шта бих могао да вам кажем.

Председник већа: Не знате, добро. Пошто сте Ви предлог одбране, изволите браниоци, најпре адвокат Митровски, Бобан Митровски да ли има питања?

Адвокат Бобан Митровски: Хвала судија, немам питања.

Председник већа: Нема. Изволите Никола Ханжек.

Адвокат Никола Ханжек: Поштовани господине Ђокићу, ја сам Ханжек Никола бранилац окривљених Павла Гавриловића и Рајка Козлине. Имао бих пар питања за Вас. Наиме, Ви сте рекли да сте били официр задужен за извиђачко-обавештајне послове. Да ли сте Ви били члан штаба?

Сведок Зоран Ђокић: Јесам, ван команде 549. бригаде.

Адвокат Никола Ханжек: Које је Ваше задужење било у штабу?

Сведок Зоран Ђокић: Моје задужење....

Председник већа: Само моменат. Примећујем ову девојку која седи, а није позвана од стране суда, а нико није устао овде да каже да је неко позвао, што нема право. Изволите.

Адвокат Бобан Митровски: Ја се извињавам судија, у питању је мој адвокатски приправник Даница Гајић, која је дошла са мном да прати овај претрес.

Председник већа: Па зашто нисте обавестили суд?

Адвокат Бобан Митровски: Мислио сам, Ви сте рекли на почетку да се свако представи ко је дошао, па сам мислио да ћете јој дати реч.

Председник већа: Не, нисам рекла да се представи, него сам ја констатовала ко је приступио, а ко је позван, а обзиром да сте је Ви довели, а ја јој нисам као председник већа послала позив, Ви сте били дужни да устанете и да кажете када сте се представили, када сте се јавили да сте ту, да је са Вама и адвокатски приправник. Можете ли Вашу адвокатску легитимацију да ми доставите?

Адвокат Бобан Митровски: Ја се извињавам судија на пропусту.

Председник већа: Морате тако. Доводите приправника у неугодну ситуацију. Можете да останете у судници.

Изволите, ја се извињавам што сам Вас прекинула, морала сам.

Адвокат Никола Ханжек: Ништа судија, наравно. Значи поновићу питање. Ви као официр задужен за извиђачко-обавештајне послове, као члан штаба, шта је био Ваш задатак у штабу?

Сведок Зоран Ђокић: Мој задатак у штабу био је да првенствено изучавам одбрамбене снаге страних земаља, да команду оспособљавам односно обучавам о оружаним снагама страних земаља, чиме располажу, којим све наоружањем, опремом, и да обучавам односно да предлажем обуку извиђачких јединица за оспособљавање за прикупљање података током извиђања, а то је значи оно што види и што чује.

Адвокат Никола Ханжек: Простим речима Ви сте штаб обавештавали о непријатељским снагама на терену?

Сведок Зоран Ђокић: Тако је.

Адвокат Никола Ханжек: И те информације сте добијали од извиђачких одреда?

Сведок Зоран Ђокић: То смо добијали од наших јединица, не само извиђачких одреда, него и јединица које су биле на целом простору, значи од Призрена до Ђаковице, које су на терену. Ми смо те податке добијали од њих, а добијали смо и даље од МУП-а одређене податке, добијали смо и од органа безбедности одређене податке, тако да ако неко сматра као обавештајни орган, ја нисам имао права на оперативни рад.

Адвокат Никола Ханжек: Наравно.

Сведок Зоран Ђокић: Нисам имао право на оперативни рад него само оно што су јединице могле да виде, да чују и да видим у простору, са тим сам могао да располажем. А оперативним радом нисам имао право да се бавим, јер би ми органи безбедности ставили лисице на руке.

Адвокат Никола Ханжек: Управо то, то је разлика између Вас и органа безбедности?

Сведок Зоран Ђокић: Тако је.

Адвокат Никола Ханжек: Поменули сте борбене групе и јединице које су биле у блокади. Да ли нам можете рећи, разлику у активности између активности борбених група и јединица у блокади?

Сведок Зоран Ђокић: Па, разлика борбена, шта сматрамо борбеном групом, значи јединица, као јединица, формирала се од разнородних јединица, која је била подршка органима МУП-а и имала је задатак значи да држи блокаду, не да извршава неке нападе, препаде, заробљавање или било шта, како већ, активна дејства како да кажем да изводи, него само да врши подршку органима МУП на одређеним правцима, где је ангажована.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли Вам је познато, да ли је позадински батаљон исто јединица предвиђена за блокаду?

Сведок Зоран Ђокић: Па, самим нарастањем, да кажем, шиптарско-терористичких снага на простору, у зони одговорности призренске бригаде, све јединице су биле ангажоване у блокади, па и позадински батаљон.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли је 549. бригада мимо линија у блокади, имала друге борбене групе?

Сведок Зоран Ђокић: Не.

Адвокат Никола Ханжек: Поменули сте јединице ПЈП, између осталог и Ваша јединица је пружала такорећи подршку блокадом јединицама ПЈП. Да ли можете да објасните структуру командовања, ко командује јединицама ПЈП, хајте прво одговорите на то питање?

Сведок Зоран Ђокић: Ми смо садејствовали у извршавању задатака. Значи, ја као члан команде који је био на том правцу, значи, нисам имао право командовања, ни бригада није имала право командовања тим јединицама ПЈП, они су имали своју команду, своје команданте, своје јединице и од њих су примали задатке. Ми смо само садејствовали у извршавању задатака. Ја сам имао своју команду, како да кажем.

Адвокат Никола Ханжек: Ту се ради значи о садејству?

Сведок Зоран Ђокић: Садејству, да, тако је.

Адвокат Никола Ханжек: А да би неко имао команду над јединицама ПЈП, шта би морало пре тога да се деси?

Сведок Зоран Ђокић: Па, морало је да се обједини командовање свим тим јединицама. То је значи нека виша инстанца била од мог команданта бригаде који је могао то да нареди, значи неко, да кажем, већи по чину, по положају, по функцији да нареди неко из државног врха.

Адвокат Никола Ханжек: Хвала. Да ли, пошто је Ваш задатак био обавештавање штаба, начелника штаба, команданта бригаде, о непријатељским јединицама. Да ли је на простору села Трње и Студенчани било непријатељских јединица у смислу ШТС-шиптарско-терористичких снага?

Сведок Зоран Ђокић: Па, ја сам у оном делу првом напоменуо, рекао, сигурно је било, један војник је рањен са правца села Студенчани.

Адвокат Никола Ханжек: Док сте били у блокади?

Сведок Зоран Ђокић: Док смо били у блокади.

Адвокат Никола Ханжек: Значи, Ви сте имали директно дејство ШТС на Вашу блокаду?

Сведок Зоран Ђокић: Тако је.

Адвокат Никола Ханжек: Какве су биле униформе? Ви као официр, овде смо чули разна нека тумачења, Ви као официр Војске Југославије, у то време, реците нам, какве су биле униформе, између осталог, позадинског батаљона и војника потчињених Вама?

Сведок Зоран Ђокић: Како мислите какве су биле униформе?

Адвокат Никола Ханжек: Какав је био изглед униформи?

Сведок Зоран Ђокић: Па, мааскирне униформе.

Председник већа: Какве боје, ето опишите нам то детаљније.

Сведок Зоран Ђокић: Па, шта ја знам, маскирне униформа, сада какве боје има, зелена, шаре као шаре.

Председник већа: СМБ?

Сведок Зоран Ђокић: Није СМБ, чиста боја, а шарена маскирна је...

Председник већа: Маскирна, она класична боја?

Сведок Зоран Ђокић: Тако је.

Председник већа: Добро.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли могу да наставим, судија?

Председник већа: Можете.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте носили неке мараме?

Сведок Зоран Ђокић: Мараме? Носили смо капе и шлемове.

Адвокат Никола Ханжек: Реците ми, да ли сте Ви као официр и да ли су војници потчињени Вама и генерално војници у 549. бригади, да ли сте били упознати са правилима Женевске конвенције и обичајима рата?

Сведок Зоран Ђокић: Да.

Адвокат Никола Ханжек: Реците ми, реците ми смо још једно питање бих имао, у случају појављивања и откривања одређених кривичних дела у јединици, Ви као командант, шта би био Ваш задатак?

Сведок Зоран Ђокић: Ја нисам био у улози команданта, али овај, чуо сам и да део свих тих, тада се чуло и приметило у бригади, да су та лица привођена, да су, да кажем, вођен поступак против њих, били на испитивању код органа безбедности који су имали право на то и даље су судски поступци вођени према тим лицима која су то чинила.

Адвокат Никола Ханжек: Хвала, судија, немам више питања.

Председник већа: Немате других питања? Добро, тужиоче, да ли имате питања за сведока.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Да ли сте Ви као човек који је задужен за извиђачко-обавештајне послове, имали сазнања да се у селу Трње нешто догодило 25. марта?

Сведок Зоран Ђокић: Да се нешто конкретно десило 25. марта у селу Трње?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок Зоран Ђокић: Нисам имао сазнања, али то је шири потез био, блокада је била на ширем потезу, како да кажем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја Вас само питам у селу Трње, да ли сте нешто чули да се догодило?

Сведок Зоран Ђокић: Нисам, нисам чуо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не? Мало пре Вас је бранилац питао, повезао и Студенчане и Трње. Па је одбрана била, па је одговор био да је била...

Председник већа: Изволите браниоче, сачекајте тужиоче.

Адвокат Никола Ханжек: Не, ја се извињавам, ја сам питао, пошто је лице обавештајни официр који прикупља информације непријатељских снага на терену. Моје питање је само конкретно гласило, да ли има сазнања да ли су на простору села Студенчани и села Трње, да ли су постојале шиптарско-терористичке снаге, тако је прецизно гласило моје питање. И сведок је одговорио на то питање, да има сазнања да је у том, на том потезу било шиптарско-терористичких снага. Нисам уопште улазио у

то, да ли је било борби у селу, ко је пуцао или било шта. Значи, то нити је било моје питање, нити је сведок на то одговорио.

Председник већа: Добро. Тужиоче, водите рачуна да не стављате и не износите оно да је речено што није речено. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, ја овај, врло пажљиво слушам и ето, ја Вас молим да ме пустите да поставим питање.

Председник већа: Па, ја сам Вам дозволила и позвала сам Вас да постављате питања. Бранилац је реаговао с правом. Дакле, водите рачуна да не кажете да је неко питао нешто што није питао. Изволите, изволите Ваше питање, поставите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је из села Трње било дејстава?

Сведок Зоран Ђокић: Ја сам Вам напоменуо да село Трње је седам, осам километара далеко од мене и где сам се ја налазио са том групом војника, односно са тим људима. Из Трња нису могли да дејствују према мени, али сам напоменуо, из правца Студенчане, отуда, сам имао рањеног војника. Значи на том правцу где сам се ја налазио. Трње је седам, осам километара далеко од мене било.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је далеко село Трње...

Председник већа: Да не прекидамо, може да постави питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је било село Трње од села Студенчане?

Сведок Зоран Ђокић: Па, ја сам сада, већ је прошло деветнаест година, нисам гледао карту, али сигурно има седам, осам километара до десет километара.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, немам више питања.

Председник већа: Немате других питања? Добро. Да ли је Вама познато да, кажете, познато Вам је било шта се дешавало у селу Студенчане. А да ли уопште и касније, да ли сте чули да је било убистава цивила у селу Трње?

Сведок Зоран Ђокић: Где?

Председник већа: У селу Трње?

Сведок Зоран Ђокић: Не знам.

Председник већа: Тада, у том моменту?

Сведок Зоран Ђокић: Нисам упознат, не знам стварно.

Председник већа: Добро. Кажете да сте Ви по задатку поступали. Где сте Ви добили задатак?

Сведок Зоран Ђокић: Задатак смо добили на командном месту, у Призрену.

Председник већа: У Призрену?

Сведок Зоран Ђокић: Тако је.

Председник већа: Добро и када сте дошли на место где сте поступили по задатку, односно где сте дошли по задатку, Ви сте приступили на задатак који Вам је раније издат или Вам је појашњено где треба да идете, шта треба да радите, који положај треба да заумете?

Сведок Зоран Ђокић: Нама је, у Призрену добили смо заповест који задатак треба да извршавамо задатке, затим у рејон где сам се налазио, од Ораховца, иде се од Ораховца према манастиру овоме Зоћишту, у том правцу, тај пут комуникације који иде у правцу Суве реке доле, Оптеруша, односно та села, већ сам заборавио како се зову, значи, овај, ту смо се још упознавали са простором, тереном и размештајем осталих јединица.

Председник већа: Ја сам Вас питала за израз „чишћење“ села, „чишћење“ терена. Да ли је било тога у то време? Ви кажете, „чистили смо терен од, чишћен је терен од непријатељске војске, од припадника, наоружаних припадника непријатељске војске“. Је ли тако?

Сведок Зоран Ђокић: Тако је.

Председник већа: Добро. Да ли је било чишћења и села где су живели цивили? Да ли сте улазили, да ли Вам је познато да ли је српска војска, полиција, улазила у села и тражила припаднике непријатељске војске?

Сведок Зоран Ђокић: Колико ја знам, на мом правцу, војска није улазила, а ПЈП је била испред нас која је имала задатак да тај део, ако се дешавало, да не само на, у овом случају, било је и разних других случајева где је ПЈП, ако је било дејстава из тог села, улазила у село.

Председник већа: Улазила у село, добро. Ви кажете да село Студенчани је близу села Трње?

Сведок Зоран Ђокић: Па, близу, ја немам карту, не могу да Вам кажем, али мислим да има седам, осам до десет километара.

Председник већа: Добро, то је релативно близу. Да ли сте Ви тада, док сте били присутни, колико сте дана Ви били тада на терену?

Сведок Зоран Ђокић: Ух, колико дана, сада да кренем од 25., пар дана постепено је, што се оно каже, није то могло претрчати тај терен за два, три сата, него датуме...

Председник већа: Да ли сте приметили гранатирање неког села, Студенчана, Трња или било ког села које је било на том, у тој рејону Сува река?

Сведок Зоран Ђокић: Ја нисам приметио, али по мојој јединици је дејствовала авијација.

Председник већа: По Вашој јединици дејствовала?

Сведок Зоран Ђокић: Да.

Председник већа: Чија авијација?

Сведок Зоран Ђокић: Ја мислим да је НАТО.

Председник већа: НАТО авијација?

Сведок Зоран Ђокић: Да.

Председник већа: Добро. Од ког датума је дејствовала?

Сведок Зоран Ђокић: Сада да не грешим душу, што оно кажу, не могу да будем сигуран, то није било 25., можда 26., 27.

Председник већа: Је кренула да дејствује?

Сведок Зоран Ђокић: Да.

Председник већа: И дејствовала је у том делу, је ли тако?

Сведок Зоран Ђокић: У једном налету су наишли и сручили онај товар изнад наших глава, што оно кажу, испред наших јединица и одлетели су онда.

Председник већа: Да ли су дејствовали по селима?

Сведок Зоран Ђокић: Тада нису.

Председник већа: Нису? Добро. Да ли Ви познајете лично овде оптужене Гавриловић Павла, то сам Вас већ питала, Козлина Рајка, али, да ли Вам је познато, њихово поступање, да ли имате нека сазнања о њиховом поступању у току рата, да ли сте чули како су они поступали и какве су они старешине били, војници?

Сведок Зоран Ђокић: Ја знам Гавриловића, знам Козлину, људи су извршавали своје задатке и обавезе по мени часно и поштено, а да ли су нешто радили ван тога, ја стварно не знам.

Председник већа: Никада нисте чули да је неко урадио нешто мимо закона и законских одредби о поступању у време рата?

Сведок Зоран Ђокић: Оно што смо ми сазнали и што се знало, ја сам одговорио и браниоцу, да је то одмах, да кажем, овај, у старту сечено и одмах испитивано, односно процесуирано још у Призрену, слати су на суд даље, оно што се знало. Ја сам за овај случај сазнао, искрен да будем, оно када ме Гавриловић Павле

питао, да ли бих пристао да дођем овде. Ја нисам имао појма о чему се ради, да је он уопште у таквој ситуацији, стварно не знам.

Председник већа: Ви сте били изненађени да је он оптужен за то?

Сведок Зоран Ђокић: Тако је, био сам.

Председник већа: Добро. Немам више питања. Пуномоћника оштећеног нисам питала. Немате питања. Оптужени, да ли имате питања за овог сведока? Оптужени Гавриловић Павле нема питања, оптужени Козлина Рајко нема питања.

Ви сте, Ђокићу, допутовали аутобусом, је ли тако?

Сведок Зоран Ђокић: Тако је.

Председник већа: Приложили сте карту и тражите укупно износ за трошкове доласка 2.400,00 динара. Да ли сте имали неке трошкове за исхрану, долазак од Аутобуске станице до суда?

Сведок Зоран Ђокић: То ништа није спорно.

Председник већа: То не захтевате?

Сведок Зоран Ђокић: Не.

Председник већа: Како сте дошли до суда?

Сведок Зоран Ђокић: Па, пешице од Аутокоманде овде.

Председник већа: Добро.

Констатује се да сведок Зоран Ђокић захтева накнаду трошкова за долазак аутобусом из Ниша, је ли тако? Ви сте из Ниша дошли?

Сведок Зоран Ђокић: У Медвеђи сам, то је овај, преко осамдесет километара од Ниша, али пошто сам у селу тамо, отуда сам допутовао.

Председник већа: Из, добро, из Медвеђе до Београда. Вама је карта из Медвеђе 1.200,00 динара у једном правцу?

Сведок Зоран Ђокић: Пензионерска, тако је, смањена.

Председник већа: На име аутобуског превоза из Медвеђе до Београда и назад у износу од 2.400,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ исплата трошкова доласка у суд сведоку Зорану Ђокићу у траженом износу од 2.400,00 динара.

Ђокићу, ми на жалост, не можемо да исплатимо трошкове, обзиром да је ступио нови Правилник по коме може само на текући рачун трошкови да се исплате. Иначе, раније смо исплаћивали одмах на руке, да би сведоци који немају материјалних могућности, могли назад да се врате. Међутим, сада то нисмо били у могућности. Ви ћете Служби за помоћ и подршку сведоцима да доставите текући рачун на који ће Вам бити извршена уплата. Да ли имате новац да се вратите назад?

Сведок Зоран Ђокић: Обезбедио сам.

Председник већа: Добро. Обзиром да нема накнадних питања, да ли можемо да отпустимо сведока?

Констатује се да се отпушта сведок Зоран Ђокић.

Позовите сведока Марјана Ванчевског. Изволите.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли дозвољавате само да одем до окривљених?

Председник већа: Да одете до окривљених? Да ли неко тражи паузу? Не тражи нико. Не морамо да правимо паузу. Можемо да испитамо ове сведоке.

Адвокат Никола Ханжек: А можемо и паузу.

Председник већа: Молим?

Адвокат Никола Ханжек: Можемо и паузу, ако Ви кажете.

Председник већа: Можете да одете до оптужених.

Адвокат Никола Ханжек: Хвала.

Председник већа:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Ванчевски Марјана.

Испитивање сведока Марјана Ванчевског

Председник већа: Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату од ПУ Ниш, дана 27.01.2015. године, под бројем 006317773.

Сведок Ванчевски Марјан, рођен дана 26.12.1977. године. Од оца?

Сведок Марјан Ванчевски: Тодора.

Председник већа: Тодора. Са пребивалиштем?

Сведок Марјан Ванчевски: У Нишу.

Председник већа: У Нишу, по занимању сте, Марјане?

Сведок Марјан Ванчевски: Машински техничар.

Председник већа: Машински техничар. Да ли познајете оптужене Козлина Рајка и Гавриловић Павла?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Како их познајете?

Сведок Марјан Ванчевски: То су старешине биле у јединици где сам ја служио војни рок.

Председник већа: Старешине?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Да ли сте са њима у сродству?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: Да ли сте у завади?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: Нисте у завади. Добро, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли сте разумели ову поуку суда и упозорење?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Сведок упозорен и поучен у смислу одредбе члана 95 став 1 и 2 ЗКП.

Да ли се заклињете пред судом својом чашћу да ћете говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Након положене заклетве, у смислу члана 96 ЗКП, сведок изјави:

Ви сте предложени од стране одбране да будете испитани на главном претресу у својству сведока, а у вези дешавања дана 25.03.1999. године у селу Трње, на Косову. За ово кривично дело оптужени су Гавриловић Павле и Козлина Рајко. Да ли имате нека сазнања у вези дешавања у селу Трње наведеног дана, непосредна или посредна сазнања, о којима бисте могли да се изјасните, јер одбрана Вас је предложила на околности дешавања као припадника позадинског батаљона.

Сведок Марјан Ванчевски: Да. Имам сазнања од стране медија, док сам био на опоравку у Војној болници „Мељине“. Тада смо, тада је било почело суђење Милошевићу у Хагу и тада сам први пут чуо за тај случај.

Председник већа: Када сте први пут чули?

Сведок Марјан Ванчевски: Када сам био у Војној болници у „Мељине“ на рехабилитацији, на опоравку.

Председник већа: Добро. Која је то била година, да ли можете да кажете, бар приближно?

Сведок Марјан Ванчевски: 2000.-2001., тако, пошто сам ја рањен за време рата и...

Председник већа: Дакле, 2001. године Ви први пут сазнајете о неким дешавањима. О којим?

Сведок Марјан Ванчевски: Па, било је неко суђење тамо, били су неки сведоци и тада сам чуо да се помиње тај позадински батаљон из Призрена и то је било што сам чуо од информација.

Председник већа: То је све?

Сведок Марјан Ванчевски: И касније пре једно годину, годину и по, док ми нису контактирали из полиције.

Председник већа: Пре годину и по. Ко Вас је контактирао и зашто?

Сведок Марјан Ванчевски: Контактирали су ме мало на неки чудан начин: прво су позвали родитеље кући и представили се као другови из војске.

Председник већа: Из Службе за откривање ратних злочина се представили лажно?

Сведок Марјан Ванчевски: Да, да.

Председник већа: Добро.

Сведок Марјан Ванчевски: Рекли су мојој мајци да су другови из војске, да су изгубили контакт са мном. Како им је она дала мој број мобилног, они су ме контактирали. После тога ме је мајка звала и рекла ми да су ме звали другови из војске.

Председник већа: Добро.

Сведок Марјан Ванчевски: Међутим, то су били неки полицајци. На моје питање што су се тако лажно представили, добио сам одговор да нису хтели да узнемиравају моје родитеље.

Председник већа: Нису хтели да узнемиравају Ваше родитеље?

Сведок Марјан Ванчевски: Да, да не би узнемирили моју мајку која се била јавила. Међутим, не знам, да ли је то, да ли су се они толико засекирали за моју мајку, као и за мене, јер ме нико до тада није контактирао од 1999.

Председник већа: То се све дешава прошле године?

Сведок Марјан Ванчевски: Па, прошле, претпрошле године, тако, годину и по, две.

Председник већа: Пре тога Вас никада нико није контактирао у вези Вашег ангажовања за време ратних дејстава на Косову?

Сведок Марјан Ванчевски: Не, не.

Председник већа: Добро. Али, Ви сте предложени од стране одбране, не од стране.

Сведок Марјан Ванчевски: Да, али су ти полицајци били дошли код мене са неком чудном причом, спремни, коју сам ја требао да потврдим.

Председник већа: Са којом причом?

Сведок Марјан Ванчевски: Па, било је мало неких притисака да ће да ме хапсе, ако не будем рекао то, ако не будем рекао ово. Али на моје питање тог инспектора Аце Вељовића, где је он био за то време, „па, не, ја сам био мали, ја сам био седми разред“. Тај одговор сам добио.

Председник већа: Дакле, Вама су полицајци претили да ће Вас да оптуже, уколико не кажете оно што они од Вас захтевају?

Сведок Марјан Ванчевски: Што су ми они сервирали.

Председник већа: А шта су захтевали од Вас да кажете?

Сведок Марјан Ванчевски: Па, да смо ми били у тој акцији, да смо ми побили неке тамо, што нема везе са...

Председник већа: Где тамо?

Сведок Марјан Ванчевски: На Косову.

Председник већа: А да ли су рекли одређено место или само на Косову?

Сведок Марјан Ванчевски: На село Трње. Међутим, ја за то село Трње сам чуо тек тада, јер ми док смо у војсци били, ми нисмо имали појма...

Председник већа: Да ли су помињали овде оптужене Гавриловић Павла и Козлина Рајка?

Сведок Марјан Ванчевски: Да, да.

Председник већа: У ком контексту су њих помињали?

Сведок Марјан Ванчевски: Па, као да су они били овај издали та наређења.

Председник већа: Која наређења?

Сведок Марјан Ванчевски: Па, наређења да ту буде убистава и ово, што нема везе са...

Председник већа: Обојица?

Сведок Марјан Ванчевски: Да, што нема везе са истином.

Председник већа: Добро и Ви сте то одбили и нико Вас више није дирао?

Сведок Марјан Ванчевски: Да, али ја сам само тог инспектора питао, где је он био тада у то време, на шта сам добио одговор да је он био седми разред основне школе.

Председник већа: А зашто сте га то питали?

Сведок Марјан Ванчевски: Па, зато што, да је дошао да ме пита неко ко је са мном доле делио парче хлеба или чашу воде, коју нисмо имали, могао бих и да схватим. Али, да ме неко пита десетак, петнаест година млађи који тада тамо није био, а долази са причом да ми каже било је то и то.

Председник већа: Молим Вас, он ради свој посао.

Сведок Марјан Ванчевски: Све ми је јасно.

Председник већа: Његов посао је, то је евидентно, сами кажете, Служба за откривање ратних злочина. Они раде свој посао, тако да не можете због тога да се љутите, нити било кога. Ви нисте оптужени. Ви сте предложени од стране браниоца оптужених да будете испитани на овом главном претресу, на околности које су се дешавале у селу Трње. Ви сада кажете да нисте ни били у том селу, је ли тако?

Сведок Марјан Ванчевски: Не, ми смо били...

Председник већа: Да ли сте били у близини тог села?

Сведок Марјан Ванчевски: Ми смо били...

Председник већа: 25.03.1999. године?

Сведок Марјан Ванчевски: 25. на ободу села, српског села, села Новаке.

Председник већа: Ви сте били на ободу села Новаке?

Сведок Марјан Ванчевски: На ободу села, на излазу из села Новаке.

Председник већа: По чијој наредби сте ту дошли на обод села, ето објасните нам то, са ким сте дошли и колико сте ту били и бранилац оптужених који Вас је предложио, постављаће Вам питања.

Сведок Марјан Ванчевски: Овај, рани јутарњи сати су били, добили смо узбуну у касарни и ту смо кренули са својим командирима. Ја сам тада био возач овај капетана Гавриловића и ја сам тада био са пинцгауером.

Председник већа: Капетана Гавриловић Павла?

Сведок Марјан Ванчевски: Да. Тада је био кренуо овај, кренула су, у ствари, још два возила тада са нама, у којима је била војска и остале старешине. Дошли смо до неког села, ја тај терен не познајем. На пола пута смо срели неког полицајца који је у полицијској униформи, човека, који је ушао у возило и показао нам пут. То је неко, кроз неку шуму смо били прошли, стали тамо. Војска се искрцала и мој задатак и задатак осталих возача је био да склонимо возила одатле и да их замаскирамо. Ту смо били неких дан, два, ја и та два возача, маскирали возило, били пожарни око тих возила, сачекали. Када се војска вратила ту, ми смо кренули пут Призрена.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: Изволите, браниоче.

Адвокат Никола Ханжек: Хвала, судија. Господине Ванчевски, ја сам Никола Ханжек, бранилац окривљеног Павла Гавриловића и Козлина Рајка. Ићи ћу конкретним питањима да убрзам. Да ли сте били припадник позадинског батаљона?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Адвокат Никола Ханжек: Ко је био Ваш непосредни претпостављени?

Сведок Марјан Ванчевски: Поручник Јаћимовић.

Адвокат Никола Ханжек: Поручник Јаћимовић? Да ли је поручник Јаћимовић и да ли сте Ви били у техничкој чети?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте догађај који сте мало пре описали, да ли се тај догађај одиграо 25.03.1999. године?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Адвокат Никола Ханжек: Ви сте изјавили да сте били возач. Које сте возило возили?

Сведок Марјан Ванчевски: Тог дана пинцгауера.

Адвокат Никола Ханжек: Шта је пинцгауер?

Сведок Марјан Ванчевски: Теренско возило.

Адвокат Никола Ханжек: Теренско возило? И рекли сте да сте били лични возач лица Павла Гавриловића који је овде окривљени?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Адвокат Никола Ханжек: Која су друга два возила која сте поменули критичном приликом 25.03.1999. године кренула из Призрена, како сте нам Ви рекли, на то село, до тог села које Вама није познато?

Сведок Марјан Ванчевски: То су два војна возила, сада не могу тачно да се сетим, или су били „ФАП“-ови или су били „Дајчеви“.

Адвокат Никола Ханжек: Али су у питању камиони?

Сведок Марјан Ванчевски: Да, да, два војна камиона.

Адвокат Никола Ханжек: И у тим камионима су били војници?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли можете да се сетите имена друга два возача која су критичном приликом били са Вама?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли можете да нам кажете, ко су та лица?

Сведок Марјан Ванчевски: Један је Милошевић Дејан, други је Шахиновић Алмир.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли можете да нам објасните, шта је дужност возача?

Сведок Марјан Ванчевски: Могу.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли можете да нас упознате са тим?

Сведок Марјан Ванчевски: Дужност возача је да безбедно доведе путнике до одређеног места, када се буду искрцали из возила, да возило обезбеди, заштити и буде пожарни чувар тог возила.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте Ви могли или друга два возача која сте поменули да напустите маскирана возила и да се удаљите од њих?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте добили наређења од поручника Јаћимовића као команданта чете или Вама претпостављеног Павла Гавриловића да напустите возило?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Адвокат Никола Ханжек: То јест да се од њих удаљите, нормално напустили сте, физички сте изашли из њих.

Сведок Марјан Ванчевски: Физички јесмо...

Адвокат Никола Ханжек: Али сте били уз њих?

Сведок Марјан Ванчевски: Око возила, да.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте ви као возачи критичном приликом на том терену, три дана како сте нам рекли, имали утрошак муниције?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли можете да нам објасните шта се дешава ако сте имали утрошак муниције?

Сведок Марјан Ванчевски: Ја муницију тај борбени комплет који сам задужио у касарни пре кретања, ја сам тај борбени комплет до задњег метка вратио.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли су друга два возача за која сте рекли да су били све време са Вама имали утрошак муниције и да ли су они своје борбене комплете вратили у истом тренутку када и Ви?

Сведок Марјан Ванчевски: Ја мислим да да, јер није било пуцњаве ту, јер смо били на свега двадесет до педесет метара паркирали та возила, и сви, значи да је било пуцњаве ја бих морао да чујем.

Адвокат Никола Ханжек: Каква је била Ваша униформа као припадника позадинског батаљона?

Сведок Марјан Ванчевски: Маскирна.

Адвокат Никола Ханжек: Опишите нам, које боје?

Сведок Марјан Ванчевски: Зелена униформа, маскирна.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте на рукама носили неке мараме?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте мараме носили око главе?

Сведок Марјан Ванчевски: Не. Имали смо у таквим стварима кад су пуцњаве и шлемове, у касарни беретке.

Адвокат Никола Ханжек: Када сте дошли до тог села, за које Ви тада нисте знали како се зове, за које се касније сазнали како се зове, да ли сте Ви или друга два возача, који су били све време како сте нам описали са Вама, силазили у то село чије име тада нисте знали?

Сведок Марјан Ванчевски: Не. Како би кад су наше јединице биле у тој линије поређане и гледали наниже као испред своје цеви.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте упознати као војник од стране Ваших препостављених са правилима и обичајима рата и са прописима предвиђеним Женевском конвенцијом?

Сведок Марјан Ванчевски: Јесмо упознати, јер смо чак имали и брошуре кад смо ступили у војсци, свако од нас је поред личног наоружања био задужио неко, "правила понашања" која су била пластифицирана или имао код себе.

Адвокат Никола Ханжек: Поменули сте наоружање, шта су возачи имали од наоружања?

Сведок Марјан Ванчевски: Лично аутоматско наоружање.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте имали неке пиштоље, бомбе, бајонете?

Сведок Марјан Ванчевски: Не. Имали смо аутоматску пушку, војнички нож онај са футролом, ништа више. Пиштоље војска није носила.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте критичном приликом видели неке припаднике осим овог припадника полиције којег сте описали да је ушао у возило и показао вам пут до тог села, чије Ви тада име нисте знали, да ли сте видели друге припаднике полиције или припаднике неких других снага безбедности?

Сведок Марјан Ванчевски: Овај, с наше десне стране, негде високо горе у брду су била нека полицијска возила, ја бих рекао да су била полицијска возила по боји.

Адвокат Никола Ханжек: Које боје су били?

Сведок Марјан Ванчевски: Тамно плаве боје, високо негде с наше десне стране, високо у брду.

Адвокат Никола Ханжек: Немам више питања.

Председник већа: Немате питања. Заменик тужиоца за ратне злочине да ли има питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад сте рањени?

Сведок Марјан Ванчевски: 03. маја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где?

Сведок Марјан Ванчевски: У Призрену.

Председник већа: Изволите браниоче, само моменат. А микрофон?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Искључио се. Да, било је питање кад сте рањени, рекао је 03. маја у околини Призрена.

Председник већа: Чули смо тужиоче, изволите даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам више питања.

Председник већа: Немате других питања. Добро. Пуномоћник оштећених да ли има питања? Изволите браниоче.

Адвокат Никола Ханжек: Ја за рањавање нисам питао али отворио је тужилац са овим питањем, па ако дозволите имао бих још једно питање.

Председник већа: То је допунско питање, добро.

Адвокат Никола Ханжек: Зато питам за дозволу.

Председник већа: Можете да поставите па ћу ја одлучити.

Адвокат Никола Ханжек: Онда ћу преко Вас. Ко је ранио Ванчевског?

Председник већа: Добро, ево, можете да се изјасните.

Сведок Марјан Ванчевски: Милошевић Дејан.

Председник већа: Милошевић Дејан. Ко је био Милошевић Дејан?

Сведок Марјан Ванчевски: Возач камиона.

Председник већа: Возач камиона. Зашто Вас је ранио Милошевић Дејан? Кад Вас је ранио, где Вас је ранио?

Сведок Марјан Ванчевски: 03. маја 1999. године у обе ноге, близу економске школе, а зашто.., и дан данас немам одговор ни ја сам.

Председник већа: Да ли сте тада још увек били војно ангажовани?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Да ли је он за то одговарао?

Сведок Марјан Ванчевски: Стварно не знам.

Председник већа: Па да ли сте били у неком конфликту?

Сведок Марјан Ванчевски: Не, никад с никим у никаквим конфликтима нисам био.

Председник већа: Да ли је он био са Вама 25.03.1999. године на овом борбеном задатку?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је познато где је он био, ко је био његов непосредни старешина?

Сведок Марјан Ванчевски: Па и њему је исто непосредни старешина био Јаћимовић Драгиша као и мени.

Председник већа: И њему је био Јаћимовић Драгиша. Добро. Он је испитан током овог кривичног поступка и он се овде изјаснио пред судом. Да ли Вам је познато када сте дошли ту да извршите овај борбени задатак који сте добили, да ли Вам је познато где је он био, да ли сте га видели тада?

Сведок Марјан Ванчевски: Јесам.

Председник већа: Колико дана сте ви били ту?

Сведок Марјан Ванчевски: Два, три дана.

Председник већа: Да ли сте сва три дана видели да је он ту присутан или се он удаљавао, одвајао, отишао на неки други положај?

Сведок Марјан Ванчевски: Ја нисам, ја сам био значи "пинц", па су била два камиона, е сад је он био или први или други, али је био ту.

Председник већа: Добро, конкретно где сте ви били, да ли сте били на брду, да ли сте били у подножју брда, у селу Трње или негде на другом, трећем, четвртном месту?

Сведок Марјан Ванчевски: Ми смо на том ободу довели војску и онда смо након искрцавања војске вратили своја возила назад неких стотинак метара у неком жбуњу и ту...

Председник већа: И ту сте остали. А где је био ваш командант Гавриловић Павле?

Сведок Марјан Ванчевски: Поред возила.

Председник већа: Поред возила.

Сведок Марјан Ванчевски: И он је био са нама сва три дана, сва два, три дана.

Председник већа: Када сте стигли да ли се он удаљио од вас да би издао нека наређења?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: Не. Дакле Ви сте били заједно. Да ли је иједног момента по доласку на то брдо, да ли је иједног момента Гавриловић Павле издавао наређења?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: Да ли сте чули да говори показујући према селу Трње да ту не сме нико жив да остане?

Сведок Марјан Ванчевски: Не, то ја нисам чуо. Извините, ако могу...Кад смо тамо стали, ту су већ били авиони надлетали, тако да су војска и командири изашли из возила и свако је заузео свој положај тамо по рововима, по бункерима, тако да нико никаква наређења у том моменту није могао да даје.

Председник већа: Добро. Ви кажете да сте били возач оптуженог Гавриловић Павла. Да ли сте чули некада да оптужени Гавриловић Павле издаје наређења у присуству свих војника или да је наређења издавао на неки други начин?

Сведок Марјан Ванчевски: Наређења издаје ваљда по хијерархији како то већ иде тамо официрима, војсци никад није он ништа наређивао осим на смотри ако буде изашао да мислим културно обучен....

Председник већа: Ту наравно није било смотре тада на брду, је л` тако?

Сведок Марјан Ванчевски: Ма каква смотри кад авиони надлећу.

Председник већа: Добро. Да ли Вам нешто значи име Радивоје Мирковић?

Сведок Марјан Ванчевски: Да и он је био члан те јединице.

Председник већа: Ко је био његов непосредни старешина, да ли је он био у техничкој чети?

Сведок Марјан Ванчевски: Да, то је позадински батаљон, техничка чета, сви смо ту били.

Председник већа: Ко је био његов старешина?

Сведок Марјан Ванчевски: Драгиша Јаћимовић.

Председник већа: Драгиша Јаћимовић. Да ли је Рајко Козлина био старешина?

Сведок Марјан Ванчевски: Да, он је подофицир.

Председник већа: Подофицир. Однос ко је надређени, а ко је подређени у односу Драгиша Јаћимовић – Рајко Козлина?

Сведок Марјан Ванчевски: Па надређени је капетан, поручник.

Председник већа: А то је?

Сведок Марјан Ванчевски: Драгиша Јаћимовић.

Председник већа: Да ли и у време када идете на извршење борбеног задатка. Да ли се нешто мењало када дођете на терен? Да ли се дешавало да Козлина – Гавриловић преузима руковођење од Драгише Јаћимовића?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: Не. Добро. Ви сте дакле били ту на брду и нисте се померали?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: И оптужени Гавриловић Павле је био све време на брду?

Сведок Марјан Ванчевски: Сва три дана ту.

Председник већа: Добро, остали где су били, да ли се Ви сећате?

Сведок Марјан Ванчевски: Остали су били неких педесет до сто метара испред нас, било је неко растиње, нека шума, неки ровови и ту су били сви смештени, а ми смо са возилима били тих стотинак метара иза њих.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је познато како је Ваш командант Гавриловић Павле, како им је наређивао, како им је издавао наредбе? Да ли је било преко курира, да ли је било путем радио везе? Да ли су функционисале радио везе?

Сведок Марјан Ванчевски: Колико се ја сећам ми тад нисмо имали никакву радио везу.

Председник већа: Нисте имали. Добро. Како је он са својим непосредно нижим старешинама комуницирао, издавао наредбе?

Сведок Марјан Ванчевски: Лично.

Председник већа: Сиђе до њих где су они?

Сведок Марјан Ванчевски: Не, него су они долазили горе до њега.

Председник већа: Долазили до њега. Кога сте Ви видели да долази и када?

Сведок Марјан Ванчевски: Видео сам поручника Јаћимовића и видео сам капетана Глигорића.

Председник већа: Добро. Ту где сте Ви били да ли су они били сва та три дана, да ли су били у Вашем видокругу? Јаћимовић са својом четом, Глигорић са својом четом, да ли је још неко имао неку своју чету, неку своју групу?

Сведок Марјан Ванчевски: Па делимично јесу, мада сам ја био назад, они су били у тим бункерима доле, рововима шта су већ на ободу те шуме, али делимично јесу били....

Председник већа: Да ли је оптужени Козлина Гавриловић има своју групу?

Сведок Марјан Ванчевски: Гавриловић?

Председник већа: Рајко Козлина, пардон, имао своју групу?

Сведок Марјан Ванчевски: То ја нисам могао да видим, јер су они били сви тамо распоређени, сад ко је са ким био...

Председник већа: Да ли имате сазнања да су се они удаљавали са места где су били распоређени по наредби?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: Немате сазнања. А да ли је то могло да се деси, а Ви то да не сазнате?

Сведок Марјан Ванчевски: Па ја мислим да не би могло јер су, сва та јединица је била ту распоређена, после је била нека провала доле, не верујем да би се неко усудио да испред својих цеви и своје војске крене низ то брдо.

Председник већа: Добро. Да ли сте у том периоду, у том временском интервалу док сте боравили односно док сте били на извршењу борбеног задатка, да ли сте иједног момента видели наоружано лице које је припадник непријатељске војске? Припадника УЧК или ОВК?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: Нисте видели. Да ли сте видели неког цивила албанске народности?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: Да ли сте чули да неко говори да је дошао у контакт са цивилним становништвом села Трње или са припадницима војних формација?

Сведок Марјан Ванчевски: Мислите од војске?

Председник већа: Да, од осталих припадника војске.

Сведок Марјан Ванчевски: Нисам чуо.

Председник већа: Да ли сте чули у том периоду док сте се ту налазили да је дошло до неког инцидента?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: Након тога да ли сте чули да ли је било било каквог инцидента?

Сведок Марјан Ванчевски: Нисам.

Председник већа: Да ли имате сазнања да је било касније неке наредбе да се неки војници поново врате у то место, а ради санације терена?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: Нисте то сазнали. Добро. Кажите ми када сте се враћали, када сте се вратили у вечерњим, јутарњим сатима, да ли сте се вратили сви заједно?

Сведок Марјан Ванчевски: Да, да, сви заједно, сва три возила.

Председник већа: Сва три возила. Укупно колико вас је било тада на извршењу тог борбеног задатка?

Сведок Марјан Ванчевски: Нека слободна процена, а то је у камиону по десетак, рачунајући возача и командира возила, значи десетак- дванаест човека по возилу, та два пинцгауера.

Председник већа: Добро. Реците ми Козлина Рајко какву је униформу носио?

Сведок Марјан Ванчевски: Исто као и ми сви остали.

Председник већа: Да ли је имао капу или је имао неку мараму?

Сведок Марјан Ванчевски: Тад, тад смо сви имали шлемове.

Председник већа: Шлемове. Да ли је тада имао неко дужу косу?

Сведок Марјан Ванчевски: Па он је имао косу дужу, али му се није видела испод беретке и шлема.

Председник већа: Добро. Да ли сте видели било ког припадника полиције за то време?

Сведок Марјан Ванчевски: Опет кажем видео сам тог једног полицајца који нас је негде на пола пута нашао, ушао у возило код мене и код Гавриловића и одвео до тог положаја. Док сам ја маскирао возило, вратио овамо, ја тог човека више нисам видео.

Председник већа: Да ли сте на брду у том периоду видели неко противавионско наоружање?

Сведок Марјан Ванчевски: Код нас позадинаца?

Председник већа: На брду.

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: Нисте.

Сведок Марјан Ванчевски: Ми нисмо били обучени чак ни са својим личним наоружањем, а не са противавионцима.

Председник већа: Добро. Да ли имате сазнања, Ви кажете да сте били возач Гавриловић Павла, што значи да сте били негде у његовој непосредној близини, је ли тако?

Сведок Марјан Ванчевски: Тог дана.

Председник већа: Да ли сте по повратку са овог борбеног задатка да ли сте чули да је Гавриловић Павле наредио или применио неке казнене мере према неком од војника?

Сведок Марјан Ванчевски: Не.

Председник већа: Да ли је касније овај војник Милошевић, за кога кажете да сте са њим имали проблеме које сте описали, да ли је било неког инцидента с њим?

Сведок Марјан Ванчевски: Знате како, он је касније много дошао у ту јединицу где сам ја био и могу слободно рећи није био неки примеран војник, нон стоп је бежао, једном приликом га је чак и отац сам доводио назад.

Председник већа: Добро.

Сведок Марјан Ванчевски: И због њега смо на пример имали у два, три наврата забране викенда.

Председник већа: Да ли Вам је познато да је он био у неком конфликту са оптуженима Гавриловић Павлом и Козлина Рајком лично?

Сведок Марјан Ванчевски: Није.

Председник већа: Да ли има неки разлог да против њих говори оно што није тачно?

Сведок Марјан Ванчевски: Ја то не знам, нисам чуо.

Председник већа: Добро. Да ли Вам нешто значе имена, осим Милошевић Дејана, Јаћимовић Драгише који је био непосредни Ваш старешина, Глигорић Слободан?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Ко је Глигорић Слободан?

Сведок Марјан Ванчевски: То је капетан био, ја колико ме памћење служи, колико су године прошле, да је он био командир интендантске чете.

Председник већа: Да и је тада био са Вама заједно на овом борбеном задатку?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Да ли сте га видели та три дана док сте били горе?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Добро. Стефановић Александар да ли Вам нешто значи? Стевановић Александар.

Сведок Марјан Ванчевски: Војник?

Председник већа: Војник.

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Знате.

Сведок Марјан Ванчевски: Да, иста јединица, да.

Председник већа: Он је био са Вама у истој јединици?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Добро. Бојан Гајић?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Да ли је и он био у истој јединици?

Сведок Марјан Ванчевски: Јесте.

Председник већа: Ервин Маркишић?

Сведок Марјан Ванчевски: Ервин Маркишић? Као кроз маглу, али ипак прошле су двадесет година....

Председник већа: Драган Рајић?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Да ли је он био у истој јединици?

Сведок Марјан Ванчевски: Да, да.

Председник већа: Милан Јовановић?

Сведок Марјан Ванчевски: Да.

Председник већа: Да ли су они сви били у време овог догађаја заједно са Вама на овом борбеном задатку?

Сведок Марјан Ванчевски: Знате како, тог јутра смо ми сви изашли, али ту није била кренула цела та позадинска наша техничка чета, значи то се десетак, петнаест нас је само било кренуло. Чак ни ја тог дана нисам знао да ћу да возим пинцгауер.

Председник већа: Када сте сазнали да ћете возити пинцгауер.

Сведок Марјан Ванчевски: Тад кад смо добили узбуну: ти идеш тамо, ти идеш овамо.

Председник већа: Дакле, у Призрену, у касарни?

Сведок Марјан Ванчевски: Да, да, у касарни.

Председник већа: Добро. Немам других питања. Да ли сте имали трошкове за долазак?

Сведок Марјан Ванчевски: Јесам.

Председник већа: И у ком износу? Ви сте Служби за подршку и помоћ оштећенима и сведоцима доставили да сте дошли својим возилом. Одакле сте дошли?

Сведок Марјан Ванчевски: Из Ниша.

Председник већа: Из Ниша. И испоставили сте рачун у износу од 5.713,00 динара и путарину у једном правцу у износу од 800,00 динара, укупан износ 7.313,00 динара. Да ли имате новац да се вратите назад?

Сведок Марјан Ванчевски: Имам.

Председник већа: Добро. Пошто не можемо као раније да исплатимо на руке, него морамо да исплатимо на текући рачун.

Сведок Марјан Ванчевски: Сипао сам ја гориво.

Председник већа: Али биће Вам уплаћено. Јесте ли оставили текући рачун Служби за подршку и помоћ?

Сведок Марјан Ванчевски: Јесам.

Председник већа: Да ли можемо да отпустимо сведока?

Обзиром да других питања за сведока није било сведок се отпушта и удаљује из суднице. Можете ићи.

Сведок Марјан Ванчевски: Хвала.

Председник већа: И остаје нам сведок Николић Саша.

Николић Саша је ли тако?

Сведок Саша Николић: Јесте.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Николић Саше.

Испитивање сведока Саше Николића

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату од ПУ Лесковац, под бројем 003160893 дана 12.08.2011. године.

Сведок Николић Саша рођен дана 02.03.1975. године, од оца?

Сведок Саша Николић: Живојина.

Председник већа: Живојина. И мајке?

Сведок Саша Николић: Негице.

Председник већа: Негице. Ваше пребивалиште?

Сведок Саша Николић: Лесковац.

Председник већа: Са пребивалиштем у Лесковцу. Шта сте по занимању Николићу?

Сведок Саша Николић: Војно лице.

Председник већа: Војно лице, активно?

Сведок Саша Николић: Да.

Председник већа: Добро. Да ли познајете оптужене Гавриловић Павла и Козлина Рајка?

Сведок Саша Николић: Да.

Председник већа: Да ли сте у сродству са њима?

Сведок Саша Николић: Не.

Председник већа: Да ли сте у завади?

Сведок Саша Николић: Не.

Председник већа: Добро.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети, кривичном прогону.

Да ли Вам је јасно ово упозорење и поука суда?

Сведок Саша Николић: Да.

Председник већа: Сведок упозорен и поучен у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП.

Као сведок дужни сте да положите заклетву. Текст заклетве гласи: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Да ли се заклињете пред судом?

Сведок Саша Николић: Да.

Председник већа: Прихватате ову заклетву?

Сведок Саша Николић: Да.

Председник већа: Сведок након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а изјави.

Бранилац оптужених Гавриловић Павла и Козлина Рајка је предложио да будете испитани на главном претресу у вези догађаја од 23. марта 1999. године, 25.марта 1999. године, за који догађај су оптужени овде присутни Гавриловић Павле и Козлина Рајко. Ви ћете се изјаснити у неометаном излагању, имајући у виду околности на које сте предложени, на околности догађаја у овом периоду, а након тога биће Вам постављена питања од стране учесника поступка.

Изволите. Чег се Ви сећате из тог периода, где сте били у том периоду, значи март месец, крај марта месеца 1999. године?

Сведок Саша Николић: Је л` може?

Председник већа: Може, изволите.

Сведок Саша Николић: Овај, па сећам се значи, 24. марта у поподневним часовима поручник Јаћимовић је позвао нас командире из техничке чете, саопштио нам значи да идемо у запречавање положаја, отворио је карту и показао значи терен, где се значи иде. Ишли смо значи у близини значи једног великог српског села, село Новаке. Иза тога значи Новаке је била та значи линија запречавања. И одредили су значи пар војника, то јест око двадесетак војника који ће значи бити са нама на том запречавању. Само је толико био издат задатак и ништа више. Ту ноћ, значи, почело је бомбардовање. Ми смо били значи провели у гарнизону амбуланти. Она је значи била истурена, да кажем, истурени објекат касарне, делио је магистрални пут Призрен-Приштина. Доле смо провели значи ту ноћ око возила, испод возила и у раним јутарњим часовима, још је био мрак, ми смо кренули камионима, војним, нашим, из наше јединице. Ја сам доле значи био припадник позадинског батаљона, значи, кренули смо на тај задатак. Ишли смо у колони. Стигли смо на одредиште. Када смо стигли значи на одредиште, уследило је искрцавање војника из возила. Како смо се искрцали из возила, поручник Јаћимовић изашао је први. Ми смо значи ишли за њим, командири и војска, полусагнуто, да заузмемо значи положај који је био одређен. Од возила смо ишли у десном правцу. Тај положај је значи био на ивици брда. Испод је значи била једна велика котлина и ивица значи брда. Ту смо запосели тај положај и користили смо природне заклоне, увале, иза неког дрвета, значи да се може човек да заштити од метка, од било чега. Ту смо значи били ми командири и поручник Јаћимовић. Ја сам био ту са неколицином војника. Можда је било ту негде око пет-шест војника, тако, четири, пет војника. Значи, било је толико војника. Ту смо значи били и држали смо тај положај. Ту смо остали неких два, три дана, два, три дана смо значи на том положају. Ништа значајно ту се није догодило. Значи наш задатак јединице је био да запречимо да не би терористи, а испред нас значи били су ту нека пар села су била у тој котлини. Ту требала значи да прође нека оружана акција, „чишћење“ такозвано од терористичких значи група и наш задатак јединице је био, да запречимо да те терористичке групе не би, да кажем, побегле људима који су значи вршили ту акцију, него да их ми ту одвратимо или да их зауставимо. У току вршења тог задатка, ниједан терориста, нити цивил, нити било ко је прошао у нашем правцу где смо се ми налазили. Значи, никога није било, нити је значи испаљен метак са наше стране. Војници значи нису имали овај право да шетају, да иду лево-десно, морали су значи да буду ту у рову. Ми командири смо ишли један до другог и комуницирали смо. У том

моменту, значи, нисмо имали радио-уређаје, радио-телефонске, значи него смо ишли овако лично. Када се значи завршила та акција, када је прошло то доле, а доле је значи већ била акција, било је нон-стоп неко пушкарање ту, било је баш доста доле. Када се значи то завршило све, ми смо се покупили, сели смо у возила и вратили смо се у правцу касарне. Али нисмо у касарну, пошто је касарна већ тада била бомбардована, па смо запосели положај ту у рејону дела града Призрена.

Председник већа: Имате ли још нешто да изјавите?

Сведок Саша Николић: Па, ја имам то да кажем, значи, друго хоћу да кажем, ми значи нисмо могли ништа да вршимо, јер наш војник је, ми смо позадински батаљон, наш војник је био обучен специјалности за механичаре, за точкаше, за инжењеријске машине, за пушкаре, за металостругаре и тако даље. Наш војник и ми старешине, такође значи са њима на челу, ми смо обучени за борбу или за било шта. Од наоружања значи имали смо са собом само лично наоружање, то је аутоматска пушка М-70, што се и дан-данас користи значи. То је значи лично наоружање. Сваки војник са собом је иначе имао борбени комплет, то је стопедесет метака за пушку, који значи носи са собом. Имали смо сви значи од припадника, то је било изричито наређење, значи, да имамо код себе као брошуру, пластифицирану, овај, услови рата који су, поступак са заробљеницима, поступак у рату, која су правила, Женевска конвенција и то. То смо имали код нас. Ту смо значи били нон-стоп са војницима.

Председник већа: Имали сте код Вас. Ко Вам је то дао и где сте имали код Вас?

Сведок Саша Николић: То ми је дао поручник Јаћимовић и имао сам код себе у цепу.

Председник већа: Када сте то добили?

Сведок Саша Николић: То је било када је почела, непосредно пре избијања рата. Није баш за то, него значи непосредно пре избијања значи рата, месец дана, два можда.

Председник већа: Дакле, сваки војник је био детаљно упознат са тиме, како поступати са цивилима и становништвом, која су правила Европских конвенција о поступању са цивилним становништвом?

Сведок Саша Николић: Да.

Председник већа: Имате ли још нешто да изјавите?

Сведок Саша Николић: Толико.

Председник већа: Изволите, браниоче.

Адвокат Никола Ханжек: Хвала, судија. Господине Николићу, ја сам адвокат Ханжек Никола, бранилац окривљеног Павла Гавриловића и Рајка Козлине. Имајући у виду да сте брзо све испричали, ја ћу се трудити да се не понављам са питањима. Надам се да сам добро похватио. Шта сте по чину, господине Николићу?

Сведок Саша Николић: Сада?

Адвокат Никола Ханжек: Сада.

Сведок Саша Николић: Сада сам заставник.

Адвокат Никола Ханжек: Сада сте заставник. Шта сте били по чину за време рата?

Сведок Саша Николић: Водник прве класе.

Адвокат Никола Ханжек: Рекли сте нам да сте били припадник позадинског батаљона и да сте критичном приликом били близу села Трње, је ли тако?

Председник већа: Само моменат, када сте већ питали, браниоче, имајући у виду да председник већа у сваком моменту може да постави питање, ради појашњења одговора, сада се изјаснио да је био припадник позадинског батаљона. Које чете, ког вода?

Сведок Саша Николић: Техничке чете, техничка чета.

Председник већа: Добро. Дакле, Ваш командир је био Драгиша Јаћимовић?

Сведок Саша Николић: Да.

Председник већа: Добро, изволите, браниоче.

Адвокат Никола Ханжек: Управо сам то хтео, хвала, судија.

Председник већа: Ја се извињавам.

Адвокат Никола Ханжек: Не, не, таман посла, трудио сам се да имам концепт, хвала, судија. Значи, непосредни старешина Вам је био Драгиша Јаћимовић. Реците ми, да ли је критичном приликом са Вама био Козлина Рајко?

Сведок Саша Николић: Да, и он је био.

Адвокат Никола Ханжек: Реците ми, објасните ми ранг у јединици, да ли можда знате, не морате знати, али да ли можда знате шта је Козлина Рајко у том тренутку био по чину?

Сведок Саша Николић: Водник прве класе.

Адвокат Никола Ханжек: Исто значи као и Ви?

Сведок Саша Николић: Да.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли можете да објасните хијерархију издавања наређења у позадинском батаљону? Значи имате, ко је командант батаљона?

Сведок Саша Николић: Командант батаљона је био капетан прве класе Гавриловић Павле. Значи, он је могао да изда наређење и да нареди, значи, Јаћимовићу. Јаћимовић је био други мени претпостављени, значи, Јаћимовић и Јаћимовић је могао директно значи мени да нареди. То је била та хијерархија у позадинском батаљону.

Адвокат Никола Ханжек: Осим техничке чете, да ли је постојала још нека друга чета у позадинском батаљону?

Сведок Саша Николић: Јесте, била је, интендантска чета.

Адвокат Никола Ханжек: Ко је био командант интендантске чете?

Сведок Саша Николић: Командир, не командант.

Адвокат Никола Ханжек: Командир, извините, да, тако је.

Сведок Саша Николић: Командир је био капетан Глигорић Слободан.

Адвокат Никола Ханжек: Добро. Поменули сте да је Вама капетан Јаћимовић критичном приликом показао ноћ пре изласка на терен, на мапи где ви у суштини идете.

Сведок Саша Николић: Да.

Адвокат Никола Ханжек: Приликом доласка на терен, да ли сте добили неко наређење друго?

Сведок Саша Николић: Не.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли можете да нам објасните, како изгледа у тим тренуцима издавање наређења, значи, како се наређење даје, ко је присутан издавању наређења?

Сведок Саша Николић: Мислите уопште овако или на лицу места где сам био?

Адвокат Никола Ханжек: Хајте, да не ширим причу.

Председник већа: Командовању, издавању наређења подређенима, када, рецимо, Гавриловић Павле или Ваш непосредни старешина Драгиша Јаћимовић, када је издавао наређења, коме је издавао, да ли сте сви присутни?

Сведок Саша Николић: Када је издавао везано за ово, је ли тако?

Адвокат Никола Ханжек: Да ли је неко још ту присутан, када командир издаје наређења?

Сведок Саша Николић: Па, може да буде ту и командант батаљона, може да будем, уопштено кажем сада, не за...

Председник већа: Ко све може да буде присутан када, рецимо, Гавриловић Павле издаје наређења Драгиши Јаћимовићу?

Сведок Саша Николић: Само Јаћимовић и евентуално ранг његов, значи суседни командир, могао је да буде ту присутан исто и Глигорић.

Председник већа: Ко је могао, да ли је могао Глигорић да буде?

Сведок Саша Николић: Глигорић, капетан, да.

Председник већа: И нико више од вас који сте били?

Сведок Саша Николић: Ранг командира чете, значи, командант батаљона, он је највиши ранг. Он када издаје наређења, значи, онда у рангу командира чета и нико више не може.

Председник већа: То је по прописима. Да ли се то поштовало?

Сведок Саша Николић: Јесте.

Председник већа: Јесте?

Сведок Саша Николић: Јесте.

Председник већа: Изволите, браниоче.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте за време ратних дејстава или критичном приликом 25.03.1999. године добили противправно наређење?

Сведок Саша Николић: Не.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли можете да нам кажете, да ли Ви или Ваш војник извршава противправно наређење?

Сведок Саша Николић: Не.

Адвокат Никола Ханжек: Која је процедура у суштини, али хајде и критичном приликом, ако се изда противправно наређење?

Сведок Саша Николић: Извештава се први претпостављени.

Адвокат Никола Ханжек: Хвала. Реците ми, како су изгледале Ваше униформе?

Сведок Саша Николић: Наше униформе?

Адвокат Никола Ханжек: Да.

Сведок Саша Николић: Формацијске.

Адвокат Никола Ханжек: Шта значи формацијска?

Сведок Саша Николић: Формацијска, војна, значи униформа, војске, тада је била Југославија, Војске Југославије. Ми смо носили М-94, војска М-89.

Адвокат Никола Ханжек: Добро, хајте, пошто смо ми мало лаици, које су боје униформе?

Сведок Саша Николић: Па, зелене маскирне, маскирна.

Адвокат Никола Ханжек: Зелена маскирна униформа?

Сведок Саша Николић: Да.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте носили неке мараме?

Сведок Саша Николић: Не, ми нисмо паравојна формација. Војска Југославије је носила униформу Војске Југославије која је прописана Правилником о ношењу униформе.

Адвокат Никола Ханжек: Добро.

Сведок Саша Николић: Мараме, шешири, то код нас није смело да се дешава и не би били то што јесмо, оно да се разликујемо, због тога.

Адвокат Никола Ханжек: Господине Николићу, да ли сте критичном приликом улазили у село Трње?

Сведок Саша Николић: Не.

Председник већа: Да ли сте прилазили близу?

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте прилазили селу Трње?

Сведок Саша Николић: Не. Ту смо били горе где смо држали положај и нико није смео да прилази.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте напуштали линију блокаде?

Сведок Саша Николић: Не.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли су други водници без наређења, могли да напуштају линију блокаде?

Сведок Саша Николић: Не.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли Вам је познато, да ли је неко од водника критичном приликом напуштао линију блокаде?

Сведок Саша Николић: Не.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли је Козлина Рајко напуштао линију блокаде?

Сведок Саша Николић: Не.

Председник већа: Да ли сте, пошто Вам већ поставља бранилац ово питање, да ли сте све време док сте били тамо, имали Козлина Рајка у видеокругу?

Сведок Саша Николић: Да.

Председник већа: Сво време, та три дана колико сте били горе, ниједног момента се није десило да га не приметите?

Сведок Саша Николић: Ту смо били на тој линији, ту смо се и виђали, ми смо комуницирали. Значи, војници нису смели да излазе из рова, да не би открили положај, што због терориста, а што и из ваздуха, јер тек је почело бомбардовање и наређење је било, што мањи покрет да буде. Да смо дозволили војсци, било би...

Председник већа: Да ли је могло да се деси да се он удаљи, а да Ви то не приметите?

Сведок Саша Николић: Не.

Председник већа: Одговорно тврдите?

Сведок Саша Николић: Да, одговорно тврдим, зато што је линија била наниже. Куд вода крене наниже...

Председник већа: Добро, где је био Козлина Рајко сво то време?

Сведок Саша Николић: Изволите.

Председник већа: Где је био Козлина Рајко све време?

Сведок Саша Николић: Ту је био на линији.

Председник већа: Са ким, ко је био поред њега?

Сведок Саша Николић: Па, са војском, са својим оделењем је био.

Председник већа: Добро. Реците још некога, рекли сте, њега сте видели, кога сте видели поред њега?

Сведок Саша Николић: Љубиша Стојановић, такође исто и он је био у тој групи исто, као командир.

Председник већа: И још некога, хајте, сетите се.

Сведок Саша Николић: И Јаћимовић је био, и ја.

Председник већа: И Јаћимовић је био?

Сведок Саша Николић: Да.

Председник већа: Козлина и Јаћимовић се нису одвајали?

Сведок Саша Николић: То је била та линија ту, где смо били на тој линији. Командири нису били заједно, него су командири били са војском. Сваки командир је добио једну, значи, линију коју држи и ту је распоредио војнике.

Председник већа: И Ви одговорно тврдите да Козлина Рајко ниједног момента није напуштао линију где је распоређен по задатку?

Сведок Саша Николић: Не, није напуштао линију.

Председник већа: Изволите, даље.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте критичном приликом видели неке припаднике полиције?

Сведок Саша Николић: Видео сам, у даљини, тамо су била возила, тамно-плаве боје, то су била полицијска возила.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли сте чули неко пушкарање?

Сведок Саша Николић: Јесте, сво време је било пушкарање.

Адвокат Никола Ханжек: Да ли можете да определите, да ли је из села Трње долазило пушкарање?

Сведок Саша Николић: Не, јер то је долина и то је читав један велики значи потез што је ишао.

Адвокат Никола Ханжек: То је то, судија, немам више питања.

Председник већа: Тужилац, да ли има питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам.

Председник већа: Нема. Пуномоћник оштећених? Немате питања. Касније ћете оптужени. Ми смо током овог поступка саслушали сведоке оштећене, припаднике албанске националности. Они су изјавили да је тада било доста убијених цивила у селу Трње. Шта Ви мислите, ко је могао да поубија те људе?

Сведок Саша Николић: Не знам.

Председник већа: Да ли је то могло да се деси, а да то Вама промакне, да Ви то не видите?

Сведок Саша Николић: Могло је.

Председник већа: Како је могло, опишите нам, ако сте Ви ту да заузмете тај положај и да спречите да припадници непријатељске војске, да заузмете тај положај и спречите продирање припадника непријатељске војске, како сте онда могли да не приметите да се у селу врше убиства?

Сведок Саша Николић: Ми смо били на брду.

Председник већа: Сачекајте, браниоче, наравно да сам видела да сте подигли руку. Изволите.

Сведок Саша Николић: Значи, ми смо били на брду горе, значи доле је била једна велика, баш велика...

Председник већа: Јесте видели шта се дешава у селу?

Сведок Саша Николић: Не, од тог села, само сам видео пар кућа да су биле ту.

Председник већа: Пар кућа?

Сведок Саша Николић: Пар кућа, да, десетак кућа ако сам видео, максимално.

Председник већа: Добро, колики је био Ваш видеокруг?

Сведок Саша Николић: Па, значи где сам ја био, десет кућа се видело, ништа више.

Председник већа: Ништа више?

Сведок Саша Николић: Да.

Председник већа: Добро, изволите, браниоче.

Сведок Саша Николић: Јер, ту је ишло брдо и од тамо се савија, значи тамо даље иде.

Председник већа: Добро.

Адвокат Никола Ханжек: Моја примедба је, судија, само била у делу где се сведок изјаснио да није улазио у село. Па, зато ми је било само нелогично да је могао да види убиства у селу.

Председник већа: Ја нисам ни рекла да је био у селу, ја сам лепо предочила да су овде испитани сведоци оштећени који тврде да је било убиства и питала, да ли он има сазнања о томе, имајући у виду да је био у непосредној близини, како сам тврди, је ли тако.

Адвокат Никола Ханжек: Непосредној близини села, да, наравно.

Председник већа: Не видим ништа спорно. Седите. Добро, такође оно што мене занима, је да ли сте видели припаднике полиције, о томе Вас је већ питао бранилац, колико сте видели припадника полиције и где су они били?

Сведок Саша Николић: То је било баш далеко.

Председник већа: Далеко су они били?

Сведок Саша Николић: Можда има километар, два можда је било, сигурно и тамо су била возила тегет плава, полицијска значи возила и ту су код њих били значи људи, људи се виде као мрави. Ми код себе нисмо имали двоглед.

Председник већа: Добро. Ево ја ћу Вам предочити наводе оптужнице. Оптуженом Гавриловић Павлу конкретно се ставља на терет да је на брду изнад села Трње, показао руком на село Трње и рекао да ту не сме бити преживелих.

Сведок Саша Николић: Не, то је чиста лаж.

Председник већа: Да ли сте Ви то чули?

Сведок Саша Николић: То је чиста лаж.

Председник већа: Зашто тврдите да је то чиста лаж?

Сведок Саша Николић: Зато што значи чим смо горе стали са возилима, одмах смо значи изашли из возила и кренули да заузмемо положај. Највише је било због тога, јер горе значи лете авиони, бомбардовање је почело. И током целе значи ноћи је севало из правца Приштине, то је било тамо не знам колико брда и баш се значи видело. И никакво није смело да буде ту окупљање, да кажем, или груписање војске и тако даље. То је значи било најстрожије забрањено, било какво груписање, а камоли да неко построји цео батаљон и да издаје наређење на отворену ливаду, то значи нема шансе да буде.

Председник већа: Добро.

Сведок Саша Николић: То тврдим одговорно.

Председник већа: Оптуженом Козлина Рајку такође се ставља на терет убиство у селу Трње, цивила. О томе су се изјашњавали и неки сведоци војници, припадници Војске Републике Србије. Да ли, Ви кажете, немате никаквих сазнања, ни да је било било каквих убистава, нити да је било ко силазио?

Сведок Саша Николић: Не, ништа, од нас нико није силазио. А доле шта је било у селу, било је пушкарања, цео тај потез.

Председник већа: А ко је могао да пушкара у селу ако сте ви ту чували линију?

Сведок Саша Николић: Па, била је оружана значи акција, чишћење терена од шиптарско-терористичких група и ту је значи ишла и војска и јединице које су за то специјализоване, ишла је значи полиција...

Председник већа: Које су биле друге јединице, осим позадинског батаљона, које су још биле на терену, по Вашем сазнању?

Сведок Саша Николић: Тај податак немам, не, тај податак немам.

Председник већа: Немате податак? Припадници других, кажете, била је општа акција. Колико су припадници других јединица били удаљени од припадника позадинског батаљона који је запосео ту линију, како сте нам објаснили?

Сведок Саша Николић: Тај податак значи немам, ми смо били ту и ко је био око нас, ја никога око нас нисам видео.

Председник већа: Никога нисте видели?

Сведок Саша Николић: Од јединица војних, да.

Председник већа: Добро, да ли се сећате неког војника који је тада био са Вама још на овом борбеном задатку?

Сведок Саша Николић: На овом задатку са мном који су били у групи, не сећам се, могу да појасним због чега. Због тога, што сам у чети ја био у издвојеном објекту. Значи, ја са војском нисам имао толико контакта. Ја сам био управник наставног сервиса. Значи, ја сам припадао чети. Међутим, значи то је био издвојени објекат где ја нисам имао контакта са нашим војницима, тако да...

Председник већа: Ви сте припадали техничкој чети?

Сведок Саша Николић: Тако је, припадао сам, али значи, мој објекат где сам ја радио, моје значи радно место је било издвојени објекат, тако да ја са нашим војницима нисам имао уопште контакта и њих веома слабо.

Председник већа: Добро, да ли Вам нешто значи име Александар Стевановић?

Сведок Саша Николић: Не.

Председник већа: Бојан Гајић?

Сведок Саша Николић: Не.

Председник већа: Ервин Маркешић?

Сведок Саша Николић: Не.

Председник већа: Драган Рајић?

Сведок Саша Николић: Не.

Председник већа: Милан Јовановић?

Сведок Саша Николић: Не.

Председник већа: Радивој Мирковић?

Сведок Саша Николић: Не.

Председник већа: Добро, да ли Вам је познато, по Вашем повратку у касарну, да је било кажњавања одређених војника?

Сведок Саша Николић: Не.

Председник већа: Не?

Сведок Саша Николић: Јер није имало разлога.

Председник већа: Није било разлога? Добро, немам више питања. Да ли има неко још нешто да пита? Нема. Оптужени, ни Козлина Рајко ни Гавриловић Павле, немају питања? Добро. Можемо ли да отпустимо сведока?

На сагласан предлог странака... Ви сте тражили накнаду за гориво и путарину?

Сведок Саша Николић: Да, приложио сам рачун.

Председник већа: И укупан износ 7.313,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ сведоку Саше Николићу исплата трошкова на име трошкова превоза за долазак на данашњи претрес.

Пошто не можемо сада да Вам исплатимо на руке, Вама ће бити исплаћено накнадно. Да ли имате неки рачун који ћете оставити у Служби?

Сведок Саша Николић: Да, оставио сам два рачуна и путарину и...

Председник већа: Да ли имате новац за повратак назад?

Сведок Саша Николић: Да.

Председник већа: Добро, можете се удаљити.

Сведок Саша Николић: Хвала.

Председник већа: Добро. Ми смо саслушали све сведоке које смо планирали и позвали за данашњи претрес. Бранилац оптужених, адвокат Ђуро Чепић је поднеском од 28.10.2016. године доставио адресу једанаест сведока, предложио испитивање још једанаест сведока за које није доставио адресе, што је краћа варијанта од припремног рочишта, где је предложено око сто сведока. Ми смо за 20. март заказали још један

претрес, када смо позвали сведоке Стојиљковић Слађана, Дејана Милосављевића, Александра Шћекића, Милоша Бабовића и позван је сада сведок Радивој Мирковић. Након испитивања ових сведока, за остале сведоке које је бранилац предложио, нису достављене адресе суду, бранилац захтева службеним путем да се прибаве адресе ових лица. Да ли Ви, браниоче, остајете при овом предлогу, да се и ови остали сведоци саслушају? Да ли мислите да је то неопходно?

Адвокат Никола Ханжек: Овако, судија. Што се тиче тих једанаест лица, за које је затражено да се прикупе адресе службеним путем, ја ћу се потрудити и то бих преузео на себе, до следећег рочишта, да Вам прибавим неке од адреса. Што се тиче лица предложених са припремног рочишта, а која не улазе у списак тих једанаест лица, ја се у овом тренутку не могу изјаснити, јер је Ђуро Чепић пре мене адвокат то предложио. Ја могу да узмем поново на себе да се консултујем и да Вам на следећем рочишту кажем који би то број био.

Председник већа: Такође, за њих нису достављене суду адресе.

Адвокат Никола Ханжек: То ми је судија познато.

Председник већа: Добро, дакле, ми смо тиме завршили испитивање свих сведока за које имамо достављене адресе. Оно што је још важније, то је да је суд на главном претресу дана 28.10.2015. године наложио Тужилаштву да достави записнике о извршеној ексхумацији и обдукцији цивила албанске народности из села Трње, а за лица чији посмртни остаци нису пронађени, наложено је Тужилаштву да достави доказ на околност, да се исти код надлежних државних органа воде као нестала лица и друге доказе, да су та лица изгубила живот у догађају, како је то описано у оптужници, а све са разлога имајући у виду став Апелационог суда, да нису довољни само искази сведока, да су се сведоци оштећени који су саслушани на главном претресу изјаснили да је извршена ексхумација и обдукција ових лица, а да суду никада тај доказ није достављен. Дакле, тај налог је Тужилаштву дат 28.10.2015. године, па ево позивам тужиоца да се изјасни, који су проблеми, да ли имате неке проблеме, обзиром да до даснашњег дана суду нисте доставили ове доказе, а протекло је више од две године?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, ја се обавезујем да Вам до следећег главног претреса доставим оно што смо успели да до сада прикупимо.

Председник већа: Да ли сте тражили од надлежних органа?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесмо, тражили смо од наших, тражили смо од наших официра за везу из Хага да нам доставе, па су нам нешто доставили.

Председник већа: Официри за везу из Хага?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, да.

Председник већа: Добро. Да ли сте контактирали EULEX, да добијете, обзиром да је ексхумација и обдукција вршена на Косову?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Замолио сам овде присутног, па нам је он нешто доставио, сведока оштећеног Бокшија.

Председник већа: Ви молите сведоке оштећене да Вам прибављају доказе?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, па ето то је начин.

Председник већа: Добро, дакле, до наредног претреса Ви ћете нама доставити записнике о ексхумацији и обдукцији и такође доставићете нам доказ на околност, да се ова лица воде као нестала лица, је ли тако?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Све што прибавимо, то ћемо Вам доставити.

Председник већа: Добро. Обзиром да су испитани сви сведоци позвани за данашњи претрес,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес се **ОДЛАЖЕ**, а наставиће се дана:

20.03.2018. године у 14,30 часова, судница број 1.

Довршено у 17 часова и 10 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА